

ŽETALSKE NOVICE

GLASILO OBČINE ŽETALE - Junij 2009 - LETNIK 9

poština plačana pri pošti Žetale

ŠTEVILKA 33

ZLATA POROKA JURIJA IN TEREZIJE VOGRINC

V soboto, 18. aprila, sta na svojem domu v Nadolah 26 slavila zakonca Jurij in Terezija Vogrinc. Ob 14. uri se je pričela slovesna razglasitev za zlatoporočenca, ki jo je opravil župan občine Žetale, Anton BUTOLEN, ob prisotnosti matičarke Mire ZAJŠEK in tajnika Jožeta KRIVCA. Župan občine Žetale je z izbranimi besedami nagovoril zlatoporočenca. Spomnil je, da njuna skupna življenjska pot ni bila zmeraj lahka, vendar sta Jurij in Terezija podkrepjena z medsebojno ljubeznijo in zaupanjem v prihodnost vztrajala na skupni življenjski poti in se lahko s svojimi tremi otroki, šestimi vnuki, sorodniki in prijatelji veselita tega enkratnega življenjskega dogodka. Župan je spomnil, da je žena Terezija vse življenje, dokler je ni doletela bolezen, delala na strmi kmetiji v zaselku Dole, mož Jurij pa je do upokojitve delal na Cestnem podjetju Ptuj. Hčerki Milena in Tatjana sta si ustvarili družine v drugih okoljih, doma pa je ostala hčerka Marinka, ki skrbi za svoja starša, posebej za bolno mamo Terezijo, ki je priklenjena na invalidski voziček. Ni potrebno posebej poudariti, da sta zlata zakonca posebej ponosna na tri vnukinje in tri vnuke. Župan je slavlencema izročil plaketo zlatoporočencev in spominsko darilo. Uradni del slovesnosti se je zaključil z zdravico slavlencema z željo, da ostaneta skupaj med svojimi najdražjimi še vrsto let. Cerkveni obred poročnega slavlja je na istem mestu opravil župnik iz Zgornje Kungote, g. Ciril KOCBEK.

Jože KRIVEC

ZLATA POROKA SEBASTIJANA IN BERTE VOGRINC

V soboto, 25. aprila, je župan občine Žetale za zlatoporočenca razglasil Sebastijana in Berto VOGRINC iz Nadol 37. Slovesnost je v krogu najdražjih sorodnikov, prijateljev in sosedov potekala v sejni sobi občine Žetale ob prisotnosti župana Antona BUTOLNA, matičarke Mire ZAJŠEK in tajnika Jožeta KRIVCA. Župan je najprej nagovoril zlatoporočenca in orisal njuno življenjsko pot. Posebej je poudaril, da ta pot ni bila zmeraj lahka. Njuno skupno življenje je zaznamovalo trdo kmečko delo na kmetiji. Pri tem je moral mož Sebastijan poiskati dodatni vir zaslužka z opravljanjem priložnostnih tesarških del.

V zakonu so se jima rodili trije otroci: Marija, Berta in Franc. Sin Franc se je odločil, da bo ostal doma na kmetiji, kar je bilo za starše veliko zadoščenje. Tako lahko zlatoporočenca skupaj s sinovo družino uživata upokojenska leta v domačem okolju. Posebej sta vesela obiskov dveh otrok in sedmih vnukov.

Ob razglasitvi za zlatoporočenca je župan slavlencema izročil plaketo zlatoporočencev in spominsko darilo. Po stari žetalski navadi so vsi prisotni nazdravili slavlencema z željo, da skupaj obhajata še veliko zadovoljnih let. Redko družinsko slavlje se je nadaljevalo v župnijski cerkvi, kjer je cerkveni obred opravil kaplan p. Vito MUHIČ. Po končanem cerkvenem obredu so se svatje zbrali v Gasilskem domu Žetale na družabnem srečanju, ki je ob zvokih narodnozabavne glasbe trajalo dolgo v noč.

Jože KRIVEC

Dober dan!

Lepo pozdravljeni, spoštovani občani in občanke naše OBČINE ŽETALE. čas se je že tako zavrtel, da nas je opomnil, naj oblikujemo 33. številko Žetalskih novic. Preživeli smo april, ki je odel naravo v nežno zeleno barvo, vse je vzbrstelo, ptičji zbor je mnogoglasno zažgolet pomladno romanco. Že je vstopil mesec maj, majnik, veliki traven, binkoštnik, ...

Vsak grm je zaživel, poleteli so prvi metulji, dozorele so prve češnje in s svojo nežno rdečo barvo privabile jate škorcev in kosov, ki so pozobali ta prvi sad. Zorijo jagode in razveseljujejo otroke. Trije mrzli možje so si letos odeli pomladni suknjič, saj so nam prizanesli z mrazom. Nekateri ljudje so žalostno ugotavljali: »Kaj je temu mesecu, po eni strani nam podarja življenja, po drugi strani ugašajo življenja ljudi, ki bi še tako radi živeli?« Pa si rečemo: »Ali nas v življenju spremlja rojenica USODA ali so trenutki, ki naredijo drugače, kot želimo?«

Življenje se je premaknilo v mesec ROŽNIK, ki je resnično poln rož, njive kažejo lepo rast, zrnje se debeli in zori, trava je pokošena, kresničke bogatijo s svojim letom tihe večere, le blisk in grom nas vznemirjata in strašita s tisto čudno oblikovano zmrzlino. Toča je že opravila prvi obisk, oh, da bi bil zadnji. Narava je v vzponu rasti, pridelki bodo dozorevali in nas radostili. Prihaja čas dopustov, valovi vročine, bliska, groma; tako bo, kot načrtuje narava, ljudje smo pa tisti, ki preživljamo čas ob delu, branju, gledanju TV oddaj; lahko se ohladimo v morju, vsak po svojih željah, zmogljivostih in seveda tudi zdravju. Poletje bo hitro zdrsilo v raznobarvno jesen in takrat bomo brali že naslednjo številko Žetalskih novic. Dobro počutje in prijeten oddih vam želimo člani UREDNIŠKEGA ODBORA.

M. KRUSIČ

Sprehod po vsebini

Zlati poroki	2
Dober dan	3
Kako do novih sredstev za razvoj	4
Novice iz Občinske uprave	5-9
Varčne sijalke	9
Gozdarski dnevi v Žetalah	10-11
Gozdarski praznik v Žetalah	11
Gasilsko tekmovanje	12
Florjanova nedelja	13
Žetalski gasilci	14
Jaz pa pojedem na Goričko	15-16
Pomladni čas	17
Ex tempore 2009	18-19
DU Žetale	20
Iz Krhič	21
Iz vasi v vas	22-25
Fototrunki	27-28

JAVNO GLASILO "ŽETALSKE NOVICE"

Izdajatelj: Občina Žetale
 Naslov uredništva: Žetale 4, 2287 Žetale
 Odgovorna urednica: Marija Krušič
 Uredniški odbor: Marija SKOK, Franc PULKO ml., Milenka KOVAČEC, Toni BUTOLEN
 Lektorica: MOJCA KOPŠE, Marija KRUSIČ
 Fotografija na naslovnici: LANGERHOLC
 Računalniški prelom: Šange d.o.o.
 Javno glasilo "ŽETALSKE NOVICE" je na podlagi odločbe Ministrstva za kulturo RS št. 006-24/00 so z dne, 29.03.2001 vpisano v register javnih glasil pod zaporedno številko 1767.

KAKO DO NOVIH SREDSTEV ZA RAZVOJ?

Neštetokrat sem že zapisal ali povedal, da je razvoj občine Žetale odvisen predvsem od pridobivanja dodatnih sredstev za investicije. Število prebivalcev, ki se je v občini v zadnjih šestdesetih letih prepolovilo, je namreč najpomembnejši kriterij za določitev primerne porabe občine. Po drugi strani pa relativna velikost občine in velik zaostanek v razvoju ob nastanku občine pomenita, da sredstva primerne porabe, ki so občinam zagotovljena, ne omogočajo večjih investicij.

Do sedaj smo bili do pridobivanja dodatnih sredstev zelo uspešni če namreč seštejemo vse prihodke občine v desetih letih njenega obstoja, je razvidno, da smo sredstva primerne porabe praktično podvojili, kar je omogočalo hitrejši razvoj občine. Če so bila v preteklosti dodatna sredstva pridobljena predvsem na domačih razpisih, se je način pridobivanja sredstev, odkar smo polnopravni člani EU, spremenil. V glavnem je možno pridobiti tako imenovana »evropska sredstva«, čeprav pravzaprav sploh niso evropska, pač pa so sredstva, ki jih Slovenija plačuje v EU, potem pa jih na osnovi določenih kvot pridobiva nazaj, če ima ustrezne projekte. Črpanje teh sredstev je izjemno zahtevno in pogojeno s številnimi administrativnimi predpisi in ovirami. Mnogo teh predpisov je posledica evropske zakonodaje, mnogo ovir pa si je postavila naša država sama, ker je bolj »papeška od papeža«.

Za občine so najpomembnejša sredstva za »Razvoj regij«. Na osnovi razvitosti statističnih regij je bila določena višina sredstev, za katera lahko posamezna regija kandidira. Po številnih zapletih in žolčnih sestankih smo na svetu regije Podravje določili kvote, za katere lahko kandidirajo občine. Občini Žetale je na ta način omogočeno, da v letih

2007 do 2013 kandidira za 1,7 milijona evrov. Seveda do teh sredstev ni enostavno priti. Sredstva so namreč razdeljena na pet delov. Občina Žetale ima realno možnost črpati sredstva predvsem za infrastrukturo. V tem trenutku teče projekt izgradnje lokalnih cest v Kočicah in Nadolah. Razpis za nove projekte bo predvidoma že v mesecu juniju. V občini smo se na ta razpis temeljito pripravljali. Uspeli smo cesti Strajna - Potni Vrh - Peklača in Ravno-Globočec - Potni Vrh prekategorizirati v lokalni cesti in pripraviti dokumentacijo, da bi se lahko prijavili na razpis, zato smo razočarani, da razpisa za cestno infrastrukturo ne bo več, ker so sredstva porabljena. Še huje pa je, da v tem trenutku, ko je razpis tako rekoč pred vrati, na Službi vlade za lokalno samoupravo ne znajo jasno odgovoriti, s katerimi projekti bo možno kandidirati, po drugi strani pa se pričakuje, da bomo imele Občine pripravljeno celotno in brezhibno dokumentacijo, ko bo razpis objavljen. V tem trenutku je tako kot v večini občin praktično nemogoče odgovoriti na vprašanje, kako bomo v naslednjih letih črpali sredstva za »Razvoj regij«, kar je s strani Službe vlade za regionalni razvoj in lokalno samoupravo milo rečeno neresno.

Sicer pa tečejo projekti, ki smo si jih zastavili v letošnjem proračunu, nemoteno in bodo prav gotovo izvedeni v predvidenih rokih.

Izvedeni so bili tudi že razpisi za dejavnost društev, tako da bodo letos sredstva na razpolago pravočasno, kar je še posebej pomembno, kajti z veseljem ugotavljam, da so letos društva v občini še posebej dejavna. Od aprila do junija je bilo v občini izvedenih cela vrsta tudi v širši javnosti odmevnih prireditev. Vsem, ki ste pri izvedbi teh projektov sodelovali, se iskreno zahvaljujem. S svojim požrtvovalnim prostovoljnim delom ste dali pomemben delež k prepoznavnosti in ugledu OBČINE.

V želji, da nam letošnje poletje prizanese z vremenskimi neprilikami, vam čestitam ob dnevu državnosti in želim prijetne poletne mesece in čas dopustov.

Vaš župan

NOVICE IZ OBČINSKE UPRAVE

OBČINA ŽETALE

Modernizacija občinske ceste LC 240130 Doklece - Janški Vrh- Marinja vas, odsek Pšetna Graba - Vinarje

Konec meseca maja se je pričela modernizacija dela občinske javne ceste LC 240 Doklece - Janški Vrh- Marinja vas na odseku Pšetna Graba - Vinarje v dolžini 1850 m. Projekt se izvaja v sklopu II. faze projekta, ki ga delno financira Evropska unija iz Evropskega sklada za regionalni razvoj. Operacija se izvaja v okviru Operativnega programa krepitve regionalnih razvojnih potencialov za obdobje 2007-2013, razvojne prioritete Razvoj regij, prednostne usmeritve Regionalni razvojni programi. Modernizacija zgoraj navedenega odseka ceste obsega naslednja dela: preddela, spodnji ustroj – zemeljska dela, zgornji ustroj, odvodnjavanje, prometna ureditev in zaključna dela. Rok za dokončanje del na projektu Modernizacija občinskih cest v naseljih Nadole in Kočice je po sklenjenem aneksu po pogodbi do 30.09.2009.

Priprave na modernizacijo občinskih cest črmožiše-Gaj in Podpeč-Ledinca-Krhiče

Na podlagi sprejetega Načrta razvojnih programov na področju cestne infrastrukture na območju občine Žetale za obdobje 2009-2012 so stekle priprave za modernizacijo občinskih cest Črmožiše-Gaj v dolžini 170 m in Podpeč-Ledinca-Krhiče v dolžini 1080 m. Za navedena odseka cest so bile podpisane posebne pogodbe za sofinanciranje s strani uporabnikov cest. Na podlagi izvedenega postopka javnega naročila je bil za cesto črmožiše-Gaj izbran izvajalec Cestno podjetje Ptuj. Za cesto Podpeč-Ledinca-Krhiče bo izbran izvajalec na podlagi javnega razpisa po predhodnem priznanju usposobljenosti. Pričakujemo, da bo izvajalec izbran v začetku meseca julija, tako bi se lahko pogodba z izbranim izvajalcem del podpisala v prvi polovici meseca julija.

Jože Krivec

Župan sprejel devetošolce

V petek, 12. junija 2009, je župan Občine Žetale Anton BUTOLEN pripravil sprejem za učence devetega razreda Osnovne šole Žetale. Sprejema se je udeležilo 14 učencev, ki letos končujejo Osnovno šolo Žetale skupaj z razredničarko Valerijo KRIVEC in v.d. ravnateljico Sašo PERŠOH. Župan je z izbranimi besedami nagovoril devetošolce in posebej poudaril, da je zaključek šolanja na žetalski osnovni šoli pomemben mejnik v njihovem življenju, saj se bodo sedaj pričeli usposabljanje za svoj bodoči poklic, ki so si ga izbrali. Župan je mladim posebej položil na srce, naj nikoli ne pozabijo domačega okolja, iz katerega izhajajo. Župan je najuspešnejšim učencem: Luciji BUTOLEN, Sabini ŠERUGA in Marku VOGRINC-U podelil spominska darila, vsem ostalim pa majice 9. slikarskega Ex tempora Žetale 2009.

Županu se je za sprejem zahvalila razredničarka Valerija KRIVEC.

Sprejem se je končal z zakusko in skupnim fotografiranjem.

Jože Krivec

Pokopališki red

Odbor za gospodarsko infrastrukturo je na svoji seji potrdil Pokopališki red na pokopališču v Žetalah z naslednjo vsebino:

»Na vrtu poslednjega miru in počitka naj domujeta naša skrb in ljubezen do vseh, ki so bili nekoč sopotniki našega življenja, zato jim dolgujemo spoštljiv spomin. Vse, ki prihajate na grobišča svojih dragih prijateljev in znancev, prosimo, da upoštevate pokopališki red.

Grobove je potrebno negovati, da bodo vrt cvetja in ne pepela.

Prepovedano je trganje cvetja in zelenja na grobovih ter odtujevanje predmetov s tujih grobov in drugih pokopaliških objektov.

Za plevel, kamenje in druge odpadke je pripravljeno ustrezno smetišče.

Odpadne sveče je potrebno odlagati v za to namenjene posode.

Razmetavanje sveč, vencev, cvetja in drugih predmetov je prepovedano.

Za zalivanje cvetja so na pokopališču posode, ki jih je po uporabi potrebno vrniti na določeno mesto.

Upoštevati je treba primeren odnos do pokopaliških objektov.

Skrbeti je treba, da bo pokopališče ogledalo vseh nas.

Sajenje ali odstranjevanje okrasnega drevja in grmičevja je dovoljeno samo s soglasjem upravljavca pokopališča (Občina Žetale).

Prepovedano je nedostojno vedenje ter vodenje domačih živali na pokopališče.

Nov grob je potrebno urediti v 30 dneh po pokopu.

Za postavitev spomenika je potrebno pridobiti soglasje Občine Žetale.

Starih spomenikov in gradbenega materiala ni dovoljeno odlagati na smetišče.

Brez soglasja Občine Žetale je prepovedana vsaka sprememba grobov.

Pokopališče je domovanje tišine in spominov.«

Naložba v vašo prihodnost
OPERACIJO DELNO FINANCIRA EVROPSKA UNIJA
Evropski sklad za regionalni razvoj

Končan projekt ureditve pokopališča in spominskega obeležja

V mesecu maju je bil zaključen projekt ureditve pokopališča v Žetalah. V sklopu tega projekta je bilo urejeno spominsko obeležje žrtvam prve in druge svetovne vojne, na pokopališču pa vhodna vrata, glavna pot in deset žarnih grobov. Izvajalec del je bilo podjetje GP project iz Ptuja. Teren pokopališča in razporeditev grobov nista omogočala, da bi se stvari uredile optimalno, vendar je videz pokopališča drugačen, kot je bil. S tem ureditev pokopališča ni končana, saj bo v prihodnosti potrebno urediti še ograjo, ki je bila zgrajena leta 1983. Naveden projekt je bil sofinanciran s strani Evropskega sklada za razvoj podeželja v višini 11.755 EUR.

DELO OBČINSKEGA SVETA

17. seja Občinskega sveta

V četrtek, 21. maja 2009, je v sejni sobi Občine Žetale potekala 17. redna seja Sveta Občine Žetale. Člani Občinskega sveta so najprej potrdili zapisnik 16. redne seje Občinskega sveta. Zatem je Občinski svet v drugi seji obravnaval potrdil predlog Odloka o kategorizaciji občinskih javnih cest na območju Občine Žetale. S tem odlokom so bile nekatere javne poti predvsem zaradi pridobivanja evropskih sredstev preategorizirane v lokalne ceste. Tako znaša dolžina lokalnih cest po sprejetem odloku 32.350 km. Prav tako so bile nekatere ceste preategorizirane v javne poti. Dolžina javnih poti znaša po novem 49.426 km. Vseh kategoriziranih občinskih cest v občini Žetale je 81.676 km. V razpravi je bila ponovno podana pobuda, da se lokalna cesta Žetale-Vabča vas preategorizira v regionalno cesto. Za kategorizacijo državnih cest je pristojna Direkcija R Slovenije za ceste. Ker več kot polovica navedene ceste poteka na območju Občine Majšperk, je smiselno, da pobudo podata obe občini. Zatem je sledila prva obravnava Odloka o javnem redu in miru v občini Žetale. Odlok določa splošne določbe, varstvo javnega reda in miru, varstvo občanov in premoženja, varstvo zdravja in čistoče, varstvo okolja in zunanje podobe kraja in kazenske določbe. V razpravi je bilo med drugim izpostavljeno vprašanje, kako taboriti na prostoru, kjer taborjenje ni dovoljeno. Glede kazenskih določb je potrebno pogledati, kako imajo to področje urejene druge občine. Zatem je Občinski svet obravnaval osnutek Odloka o plakatiranju na območju občine Žetale. To področje do sedaj ni bilo urejeno, saj ureditev plakatnih mest tudi nekaj stane. V razpravi je bilo predvsem število plakatnih mest, za katera bo potrebno določiti lokacije.

Silvo PERNAT, pomočnik komandirja Policijske postaje Podlehnik, je predstavil trend varnostnih pojavov na območju občine Žetale v letu 2008. Splošna ocena je, da je stanje na področju varnosti v občini Žetale zadovoljivo. Župan je v razpravi dejal, da je na področju zagotavljanje varnosti cestnega prometa organiziranih kar nekaj akcij z namenom izboljšanja le-tega, in sicer: Policist svetuje, projekt Pasavček in 11. medobčinsko tekmovanje osnovnih in srednjih šol na območju Upravne enote Ptuj, ki je bilo 16. maja 2009 v Žetalah. Vse akcije so potekale v sodelovanju Sveta za preventivo v cestnem prometu Občine Žetale z Osnovno šolo Žetale.

Ena osrednjih točk 17. seje OS je bila sprejem Načrta

razvojnih programov Občine Žetale na področju cestne infrastrukture za obdobje 2009 do 2012. Gre za načrt modernizacije lokalnih cest in javnih poti na območju Občine Žetale. Pri pripravi tega načrta so se upoštevali predlogi uporabnikov cest, kakor tudi predlogi, ki so bili podani s strani vaških odborov. Načrt razvojnih programov se lahko vsako leto dopolnjuje in tudi spreminja. V kolikšni meri ga bo možno po posameznih letih uresničiti, je odvisno od razpoložljivih finančnih sredstev.

V nadaljevanju se je Občinski svet obravnaval delo Skupne občinske uprave Ptuj, Letno poročilo OŠ Žetale za leto 2008, Poslovno poročilo knjižnice Ivana Potrča Ptuj za leto 2008, Letno poročilo glasbene šole Karol Pahor Ptuj in oceno uspešnosti ter Letno poročilo JZ Lekarne Ptuj.

Ob zaključku seje je župan občine Žetale podal informacije:

- o modernizaciji ceste Tisovec-Gruškovje,
- o nadaljevanju del na projektu Modernizacija občinskih cest na območju Kočic in Nadol,
- o pripravah na modernizacijo občinskih cest JP Čermožič-Gaj in JP Podpeč-Ledinca-Krhiče,
- o sanaciji plazu na občinski cesti JP Pridna vas-Višnjavec,
- o ponovni prijavi na razpis Obnova vasi Ministrstva za kmetijstvo s projektom Izgradnja pločnikov, avtobusnega postajališča in javne razsvetljave v centru naselja Žetale,
- o razpisih za kmetijstvo, šport, kulturo in druga društva v Občini Žetale.

Na koncu je bila podana ocena o izvedenih prireditvah v mesecu aprilu in maju:

- Gozdarski praznik v Žetalah,
- 3. gasilsko tekmovanje za pokal Žetal,
- 11. medobčinsko tekmovanje osnovnih in srednjih šol »Kaj veš o prometu«,
- Srečanje treh generacij šport špas,
- Skokov pohod na Donačko goro.

Na koncu seje je župan Občine Žetale podal informacijo, da so že stekle organizacijske priprave za izvedbo 9. slikarskega Ex tempora Žetale 2009, ki bo od 8 do 14. junija 2009 v Žetalah. Otvoritev razstave likovnih del je bilo v nedeljo, 14. junija 2009, ob 11. uri.

Jože Krivec

ALEKSANDRU KOLARJU V SLOVO

Na deževno nedeljo, 29. marca, smo se v popoldanskih urah na žetalskem pokopališču ob prisotnosti velikega števila sorodnikov, prijateljev in znancev zadnjič poslovili od dragega očeta, dedka, sorodnika in cenjenega občana, Aleksandra Kolarja iz Dobrine. Njegova nenadna smrt je prizadela vse, ki smo ga poznali. Aleksander je bil človek, ki se je razdajal za svojo družino in širšo družbeno skupnost. Deloval je na številnih področjih od kmetijstva, zadružništva, lokalne samouprave, zdravstva in kulture. Nikoli mu ni bilo žal časa, ki ga je namenil za razvoj kraja, zakaj nič ne pride samo od sebe, za vse, tudi najmanjšo stvar, si je potrebno prizadevati. V zgodnjih šestdesetih letih je postal predsednik elektrifikacijskega odbora Dobrina. Z njegovim prizadevanjem sta naselji Dobrina in Žetale dobili elektriko. To je takrat za to gozdnato haloško območje pomenilo velikanski razvoj. Tudi njegovo delo kot predsednik odbora TOK - gozdarstvo in TOK - kooperanti, kjer je zastopal lastnike gozdov iz območja gozdnatih Halož, je pustilo globoke sledi. Z jasno in odločno besedo je povedal tisto, kar je po svoji vesti smatral, da je prav.

Pokojni Aleksander je bil iniciator in prvi predsednik Skupnosti zdravstvenega zavarovanja kmetov Podravske regije. Njegova osebna prizadevanja in prizadevanja njegovih kolegov so omogočila, da so se lahko tudi kmetje zdravstveno zavarovali. Več let je bil odbornik KS Žetale v takratni Skupščini občine Ptuj ter sodeloval v številnih odborih in komisijah KS Žetale.

Njegova vsestranskost se je odražala tudi pri delu na kulturnem področju, v katerem je sodeloval že pred drugo svetovno vojno pod vodstvom poznejšega legendarnega partizanskega kaplana Jožeta Lampreta. Kar precej let je pokojni Aleksander namenil delu v takratnem Prosvetnem društvu Žetale.

Tu je spoznal svojo življenjsko sopotnico Nežiko Gajšek, s katero sta si v Dobrini ustvarila topel dom in družino. Skupno življenje ju je obdarilo z otroki: Minko, Anico, Tonetom in Ireno. Skupaj z ženo Nežiko sta svoje otroke vzgajala v duhu medsebojne ljubezni in zaupanja. To delo je obrodilo bogate sadove. Danes velika Kolarjeva družina šteje devet vnukov in štiri pravnuke. Večkrat je dejal, da breme, ki mu ga je naložilo življenje, ne bi zmoget, če ne bi imel razumevanja in vsestranske podpore svoje žene Nežike. Zato je pred štirinajstimi leti težko in z globoko notranjo bolečino sprejel njeno smrt. Vendar v tej življenjski preizkušnji ni ostal sam. Ob pomoči domačih, posebej sina Toneta in snaha Bernarde, mu je bila zagotovljena mirna in spokojna jesen življenja. Ob neki priložnosti je dejal, da je zanj veliko zadovoljstvo, da lahko starostna leta uživa doma med svojimi najdražjimi, saj v kakšnem domu starejših ne bi mogel živeti.

Poleg vsestranskega dela na različnih področjih življenja ga je najbolj zaznamovala pesem. Vesela, žalostna, polna upanja, resničnosti in sanj ga je spremljala povsod. Več kot 50 let prepevanja v cerkvenem pevskem zboru žetalske župnije je rekord, ki ga doseže malokdo. Zato ni potrebno posebej poudarjati, da je bilo posebno priznanje mariborskega nadškofa dr. Franca Krambergerja več kot zaslužno. Zaslužno je bilo tudi priznanje občine Žetale, prejeto iz rok župana Antona Butolna na osrednji prireditvi ob občinskem prazniku leta 2003.

Takrat je Aleksander skromno dejal: »Lepo je, da me niste pozabili«.

Res, dragi Aleksander, sedaj, ko ste prestopili prag večnosti, nam ostajate v trajnem in najlepšem spominu.

Hvala vam za vse in počivajte v miru.

Jože Krivec

KAKO DO NOVIH SREDSTEV ZA RAZVOJ?

Člani Planinskega društva Žetale smo v tem spomladanskem času nabirali kondicijo in pozitivno energijo po reliefno razgibani haloški pokrajini.

Nekaj urni pohodi v mejah domače občine in po obrokih sosednjih občin so omogočili veliko prijetnih, pohodniških trenutkov in odkrivanje nam nepoznanih koticov. Razgibana haloška pokrajina omogoča prijetne, kondicijsko nenaporne pohode in pogosto ugotovimo, kako malo poznamo svojo občino.

Izpostaviti moram nekaj možnosti pohodov, ki so nam ostali najbolj v spominu in bodo mogoče privabili tiste, ki se radi sproščate v naravi. Eden izmed takšnih je pohod, ki smo ga izpeljali na velikonočni ponedeljek. Če se boste odpravili po tej poti, si planirajte cel dan, saj je pot dolga in poteka značilno za haloški teren: gor-dol. V lepem jutru smo se zbrali na športnem igrišču Rim in se odpravili čez Dol pri Stopercah proti Bolfenku. Na Bolfenku smo si ogledali cerkev, ki je znana po svojih freskah in se odpravili čez Jelovice v dolino Skraške, kjer smo se

ustavili nam vsem znanem gostišču Winettu. Po krajšem počitku smo nadaljevali pot po tej dolini do odcepa za Kupčini Vrh, ki je bil naš naslednji vzpon. Po tem vzponu smo nekaj časa mišice sproščali navzdol, potem pa smo se spet povzpeli čez Menik nazaj na izhodiščno točko.

Za 1. maj smo se tradicionalno odpravili na Donačko goro, ki pa ni bil naš najvišji vzpon v tem obdobju, saj smo se na začetku aprila povzpeli na Boč in si ogledali rastišče velikonočnice.

Zanimiv je bil tudi triurni pohod iz Žetal čez Psetno grabo, Kočice, Nadole, mimo Pušnikove domačije nazaj v Žetale.

To je samo nekaj utrinkov iz palete naših pohodov, ki so bili zaradi snega v visokogorju skoncentrirani na reliefno nižji svet, tisočaki in dvatisočaki pa nas čakajo v poletni sezoni. O teh naravnih lepotah pa več v prihodnji številki.

Minka Butolen

VARČNE SIJALKE

Trenutno je ena izmed pobud za zmanjšanje porabe električne energije tudi menjava klasičnih žarnic z varčnimi (žarnicami) sijalkami. Z vidika proizvodnje električne energije, ki je v večini primerov okoljsko obremenjujoča, je to potrebno, a imajo vseeno tudi varčne sijalke eno slabo lastnost.

Varčna sijalka sodi v kategorijo nevarnih odpadkov, saj vsebuje živo srebro. Pri pravilni uporabi, shranjevanju in odstranjevanju je nevarnost za ljudi in okolje neznatna, v nasprotnem primeru pa lahko kvarno vpliva na zdravje ljudi in okolje. Potrebno je le nekoliko bolj previdno ravnanje, ko sijalka preneha delovati oz. če se slučajno razbije. To se je marsikomu zagotovo zgodilo tudi z živosrebrnimi termometri oz. merilci pritiska z živosrebrnim stolpcem. Njihova uporaba je torej iz okoljskega vidika vsekakor nujno potrebna, hkrati pa je potrebno pazljivo in primerno ravnanje v primeru razbitja oz. ob izteku življenjske dobe.

V primeru razbitja: Poskrbite, da se otroci in živali izogibajo področja razbitja in pustite okna odprta vsaj za 15 minut, da se prostor prezrači. Ostanke počistite s pripomočki za enkratno uporabo. Uporabite recimo rokavice za enkratno uporabo in zberite živo srebro s kartonom oz. trdim papirjem. Za majhne delčke in prah uporabite lepilni trak. Ne uporabljajte sesalnika, saj razprši živo srebro in ostanejo delci ujeti v sesalniku.

Ravnanje z odsluženimi sijalkami ureja Uredba o ravnanju z odpadno električno in elektronsko opremo (Ur. List RS, št. 107/06).

Končni uporabnik odpadnih sijalk ne sme prepuščati izvajalcu javne službe (čistemu mestu Ptuj) kot mešani komunalni odpadki, temveč jih lahko odda distributerju ob nakupu novih sijalk, izvajalcu javne službe kot ločeno zbrane frakcije nevarnih odpadkov v zbirnem centru, v akciji zbiranja nevarnih odpadkov, ki jo izvede izvajalec javne službe (čisto mesto Ptuj) enkrat letno, ali v zbiralnici proizvajalca.

Najenostavneje je, da imate pri nakupu nove sijalke staro s seboj. V pomoč vam bo pri iskanju ustrezne zamenjave, hkrati pa jo boste lahko oddali v zbiralnik odpadnih sijalk pri prodajalcih. Nameščeni so na oddelkih z razsvetljavo v vseh večjih trgovinah in nakupovalnih centrih, vanje lahko oddate enako število odpadnih sijalk, kot kupite novih. V manjših trgovinah odpadno sijalko oddajte prodajalcu. S tem boste poskrbeli, da bo ekološko reciklirana.

Mag. Olga FEKONJA,
komunalna inšpektorica

11. GOZDARSKI DNEVI V ŽETALAH

V okviru 11. gozdarskega praznika v Žetalah so bila v petek, 24. aprila 2009, v občinski prosvetni dvorani Žetale organizirana predavanja z okroglo mizo na temo "Ogrevanje z lesno biomaso – sodobne rešitve v majhnem in srednjem merilu". Organizatorja prireditve, krajevna enota Zavoda za gozdove Slovenije na Ptuj in Strojni krožek Žetalanec, sta k sodelovanju uspela privabiti nekaj uglednih in priznanih strokovnjakov s področja energetike in rabe lesne biomase v energetske namene. Kot prvi strokovnjak za energetiko nam je doc. dr. Janez Petek, v. d. direktorja Lokalne energetske agenture spodnje Podravje, predstavil nastajajoči osnutek lokalnega energetskega koncepta občine Žetale. Sledil je Tomaž Rifelj, direktor podjetja KWB Slovenija, ki je predstavil sodobne kotle na lesno biomaso, primerne za gospodinjstva in manjše kolektivne kurilnice. Dr. Nike Krajnc iz Gozdarskega inštituta Slovenije je predstavila koncept energetskega pogodbenišтва po avstrijskem vzoru in nas seznanila z novo nastajajočimi biomasnimi logističnimi centri. David špeh, tehnični direktor podjetja Biomasa d.o.o. iz Luč, pa nam je predstavil primer dobre prakse energetskega pogodbenišтва v Mozirju.

Po zaključeni razpravi na okrogli mizi se je večina prisotnih odpravila na ogled treh primerov dobrih praks sodobne rabe lesne biomase na tri različne kmetije v žetalski občini. Najprej smo si ogledali sodobno peč na polena s prigrajenim hranilnikom

toplote na kmetiji Butolen v Žetalah. Zatem sodobno peč na lesne sekance manjše nazivne moči, primerno za ogrevanje ene ali dveh enodružinskih hiš, na kmetiji štajnberger in nazadnje še večjo in močnejšo polindustrijsko peč na lesne sekance na kmetiji Medved iz Dobrine. Slednji svojo tehnologijo izrabljajo tako za ogrevanje lastne hiše kot za sušenje rezanega lesa v sodobni sušilnici za les. Prav pri vseh so bili gostje nad videnim navdušeni, saj so vgrajeni sistemi predstavniki zgornjega cenovnega razreda in so tako tehnološko izredno moderni, kot tudi inštalirani v estetsko lepo urejenih kurilnicah. Da je bilo zadovoljstvo še večje, pa so poskrbele še številne sladke dobrote na mizah naših gostiteljev.

Igor Kopše

GOZDARSKI PRAZNIK V ŽETALAH

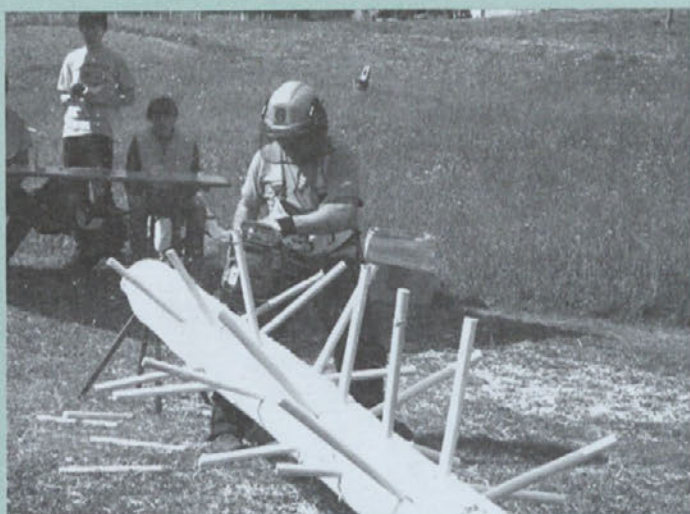
Zadnje dni v aprilu člani strojnega krožka že po tradiciji prirejamo gozdarski praznik, letošnji je bil že enajsti. V prvih letih je bilo to enodnevno gozdarsko tekmovanje, v zadnjem času pa se prireditve razvlečejo že v nekaj dni.

Začeli smo v petek z okroglo mizo o lesni biomas, na katero nam je s pomočjo Zavoda za gozdove in še posebej Igorja Kopšeta uspelo privabiti kar precej strokovnjakov s tega področja. Okrogla miza je lepo uspela z željo prisotnih, da bi takšnih strokovnih srečanj moralo biti več.

Nadaljevali smo v soboto, kjer se je sklopu naših prireditev priključilo tudi Turistično društvo Žetale in organiziralo pohod po ekološki poti. Zaključek poho-

da je bil v prireditvenem šotoru, kjer smo zvečer ob zvokih glasbe priznanega ansambla izžrebali štartne številke za nedeljsko tekmo.

Po kratki noči, po nekaj urah spanja, nas je že prebudilo lepo nedeljsko jutro in še zadnji pregledi motornih žag in že je bilo treba biti v Žetalah. Tam so sodniki Zavoda za gozdove že pregledovali in pripravljali merila, da bo potekalo vse po pravilih. Delavci Gastroja na čelu z Marjanom so že pripravljali gozdarsko malico in že zjutraj je tam lepo dišalo. V kulturnem programu so vsem prisotnim lepo zapeli člani moškega pevskega zbora Kulturnega društva Žetale in po vseh opravljenih formalnostih se je tekmovanje začelo.

V boj se je podalo kar 24 prijavljenih tekmovalcev in tekmovalk v sedmih ekipah, ostali so tekmovali samo posamezno. Otvoritveni rez je zažagal štefan Kodrič iz Podlehnik, malo pred petnajsto uro pa je s podiranjem droga na balon 11. tekmovalje zaključila Brigita Stojnšek, ki je za motorno žago na tekmovalju prišla prvič in dokazala, da je treba strah pustiti doma in se je kar pošteno kosala z ostalimi.

Letos smo tekmovali v šestih disciplinah, le da smo se prilagodili državnemu tekmovalju in smo imeli namesto menjave verige test iz varnosti pri delu, prej omenjena disciplina pa je bila kot izbirna. Izbralo jo je kar precej tekmovalcev, ki so pokazali kar precej spretnosti. Na vrhu pa je ostal do sedaj nepremagljivi Toni Butolen, ki mu kot kaže v Sloveniji med lastniki gozdov vsaj za zdaj nihče ne more odvzeti naslova. Prireditelj je ves dan profesionalno vodil Igor Kopše, ki mu vsi priznavajo, da se v tej vlogi lahko kosa s tistimi, ki vodijo takšne prireditve v državnem merilu. Med samo tekmo so se vrstile predstavitve gozdarske mehanizacije, prikazi delovanja, proizvajalci oz.

zastopniki peči na lesno biomaso pa so prikazali svoje dosežke na tem področju. Vsi obiskovalci so se lahko pomerili v ocenjevanju višine droga in stavili ter tako preizkusili svoje sposobnosti v ocenjevanju višine. Kot poseben gost je tekmo popestril tudi župan sosednje občine Podlehnik, ki se je podal v boj za točke na poligonu in moramo priznati, da mu je žaganje šlo kar dobro od rok. Ker smo videli, da je tudi naš župan Anton Butolen z zanimanjem opazoval njegov trud, mislimo, da bo naslednje leto tudi sam pokazal, da mu to delo ni tuje.

Okrog 16. ure smo uradni del prireditve zaključili s podelitvijo pokalov, priznanj in nagrad za vse dosežke tega dneva in si obljubili, da se naslednje leto dobimo še v večjem številu, tako tekmovalci kot obiskovalci – navijači.

REZULTATI 11. GOZDARSKEGA TEKMOVANJA

V skupni razvrstitvi – posamezniki:

TONI BUTOLEN	1490 točk
VIKI ŽERAK	1450 točk
SLAVKO ŠIREC	1429 točk
AVGUST PULKO	1406 točk
KLEMEN BUTOLEN	1390 točk

Lastniki gozdov – razvrstitev je naslednja:

TONI BUTOLEN	1490 točk
SLAVKO ŠIREC	1429 točk
KLEMEN BUTOLEN	1390 točk
IZIDOR ŠTAJNBERGER	1389 točk
SREČKO TACIGA	1345 točk

Ženska razvrstitev je letos naslednja:

VERONIKA FURMAN	1314 točk
KRISTINA ŠTAJNBERGER	1307 točk
BRIGITA STOJNŠEK	621 točk

EKIPNE RAZVRSTIVE:

CEPINI - Toni Butolen, Slavko širec in Izidor Štajnberger	4308 točk
SEKAČI - Viki Žerak, Avgust Pulko in Robi Jus	4197 točk
GG MARIBOR - Gregor Mlakar, Stanko Pulko in Božo Pulko	3951 točk
ŠARLI - Srečko Taciga, Vinko Jerič in Milko Mesarič	3881 točk
GRČE - Klemen Butolen, Franc Stojnšek in Mitja Širec	3875 točk
CEPINKE - Veronika Furman, Kristina Štajnberger in Brigita Stojnšek	3242 točk
KAJLE - Damijan Mohorko, Nino Mesarič in Milan Galun	3191 točk

GASILSKO TEKMOVANJE TUDI LETOS IZJEMNO USPELO!!!

Topel in sončen sobotni dan nas je 9. maja prijazno vabil na igrišče ob osnovni šoli, kjer je potekalo tradicionalno 3. gasilsko tekmovanje za pokal Občine Žetale. Domači gasilci smo se izredno potrudili in pripravili res lepe pogoje za tekmovalce in tudi gledalce. Z nekaj iznajdljivosti smo pripravili tekmovalni poligon, ki zadošča najvišjim tekmovalnim standardom. V prelepem majskem popoldnevu je bil pogled na tekmovališče prečudovit in z veseljem smo pričakovali nastop prvih desetih.

Lepo vreme in pozitivne izkušnje iz prejšnjih let so nas navdajali z dobrimi občutki. Pričakovali smo ponovitev lanskoletne velike udeležbe ekip iz vse Slovenije, saj se domačini vedno potrudimo, da se gostje v naši sredini dobro počutijo. Naša velika pričakovanja so bila na srečo celo presežena, saj se je tekmovanja udeležilo kar 25 ekip od blizu in daleč, od tega 17 v moški in 8 v ženski konkurenci. Doseženi so bili vrhunski rezultati tako v moški, kot v ženski konkurenci, predvsem pa so bile tekmovalne ekipe zelo izenačene, boj za zmago pa izredno napet in nepredvidljiv. Med moškimi ekipami so slavili člani PGD Kebelj 2 pred PGD Sveti Florjan in PGD Tinje. Med ženskami so se najbolje odrezale članice PGD Hajdoše pred članicami PGD Majšperk in domačimi predstavnicami. Za tretje mesto v zelo močni konkurenci si domače članice zaslužijo še posebne čestitke. Najbolje uvrščene ekipe v obeh konkurencah so prejele pokale, zraven pa smo četrtouvrščenima ekipama in ekipama z najhitrejšim časom izvedbe podelili še praktične nagrade. Sodniki so kljub težkemu delu le-to dobro opravili, saj niso bili deležni nobenih pripomb, kaj šele pritožb. Obe zmagovalni desetini sta letos prvič prejeli tudi prehodni pokal Občine Žetale, kar daje tekmovanju še dodatno veljavo. Čeprav domači moški članski ekipi nista dosegli željenega rezultata, pa nas to ni preveč užalostilo, saj je tekmovanje v organizacijskem smislu izjemno uspelo. Celoten potek tekmovanja je minil v duhu gasilskega tovarštva in prijetnega razpoloženja. Žal pa občani niso pokazali velikega zanimanja za ogled tega res izredno zanimivega dogodka. Upravičeno smo lahko ponosni na številno udeležbo ekip iz praktično vseh delov Slovenije. Večina ekip se v Žetale redno vrača, saj se med nami vedno dobro počutijo. Kot že tolikokrat smo se Žetalanci tudi na

področju gasilstva pokazali za dobre gostitelje. To lahko samozavestno trdimo, saj smo tudi sami udeleženci številnih podobnih prireditev bodisi gasilskih ali tudi drugih in čeprav zveni samohvalno, smemo upravičeno dejati, da pri gostoljubju in organizaciji le malokdo seže Žetalčanom do kolen. Le redko kdo še goji staro navedo, da brezplačno dela za skupno dobrobit in ne le za masten zaslužek, kot je to že skoraj povsod običaj. Žalostno je edino dejstvo, da na prireditve prihaja več gostov od drugod kot pa domačinov. Zato srčno upamo, da če že delamo brezplačno, želimo delati pred množično publiko.

Tekmovanja v takem obsegu in na takem nivoju nikakor ne bi uspeli organizirati brez pomoči številnih sponzorjev in glavnega pokrovitelja Občine Žetale. Za donirana sredstva se vsem iskreno zahvaljujemo. Zahvala pa velja še PGD Majšperk, ki nam je posodilo opremo in gospodu Jožetu Kosu, ki nam vsako leto dovoli uporabo svojega zemljišča. Vsem, ki so nam pri organizaciji tekmovanja kakorkoli pomagali, se še enkrat zahvaljujemo ter pozdravljamo z gasilskim pozdravom NA POMOČ.

Silvo Korez

GASILSKO OBARVANA FLORJANOVA NEDELJA

Nedelja, 2. maja, je bila za nas gasilce še posebej pomembna, saj smo prvič vsi skupaj oblečeni v uniforme obiskali sveto mašo. Sveti Florjan je zaščitnik gasilcev, zato nam je bilo v posebno veselje, da nas je gospod kaplan povabil k sodelovanju. Predvsem smo bili ponosni, ko smo se peljali v naših gasilskih avtomobilih k cerkvi Svete Marije Tolažnice, kjer se je Florjanova maša tudi odvijala. Maša se je začela z otvoritvenim govorom predsednika PGD Žetale, Janija Vogrinca. Gospod kaplan je povabil k sodelovanju tudi več naših članov, saj je želel, da bi se gasilci res aktivno vključili v potek

svete maše. V svoji pridigi je povedal same vzpodbudne besede in poudaril, da je vsak, ki nosi uniformo, lahko ponosen, ker s tem pokaže svojo pripadnost in predanost. Tudi sam nosi uniformo, ki pa ni gasilska, ampak vojaška, zato še posebej razume gasilce, ki so na vsakem koraku pripravljeni pomagati. Povedal je tudi, da gasilstvo med ljudmi še vedno ni tako sprejeto, kot bi moralo biti. Ljudje se ne zavedajo, v kakšni nevarnosti se lahko znajde gasilec, da bi rešil neko nepremičnino ali pa celo življenje. Poudaril je, da Bog vedno bdi nad nami in to nam je lahko v veliko uteho. Gasilstvo ni samo prostočasna dejavnost, je način življenja, je slog življenja, je življenjsko poslanstvo.

Po zaključku maše smo se vsi gasilci zvrstili pred našimi gasilskimi vozili, kjer je kaplan vse skupaj blagoslovil. Po blagoslovu smo naredili nekaj fotografij za obeležitev enkratnega dogodka, ki se zgodil tisto prelepo nedeljo. Gospod kaplan nas je pospremil z besedami: »Dajte, da ta Florjanova nedelja postane tradicionalna!« Vsi smo se strinjali, da bi bilo res dobro začeti novo tradicijo, kakršne v Žetalah še ni bilo.

Na koncu se zahvaljujemo kaplanu Vitu Muhiču za povabilu k sodelovanju, vsem gasilkam in gasilcem, ki so se udeležili maše, in nazadnje še vsem ljudem, da ste mašo spremljali z nasmehom na obrazu.

Z gasilskim pozdravom
NA POMOČ!

Marjetka Prevolšek

PRVO JUNIJSKO SOBOTO ŽETALSKI GASILCI PREŽIVELI PRAZNIČNO!!

V preteklem letu smo žetalski gasilci pričakali poletje v prazničnem vzdušju, s predajo novega gasilskega vozila GVC 24/50 in 55. obletnico društva. Ta praznični pričetek poletja smo v manjšem obsegu ponovili tudi v letošnjem letu. Prvo soboto v mesecu juniju smo namreč namenili predaji novega gasilskega vozila za prevoz moštva in praznovanju 20. obletnice sodelovanja s PGD Krkavče.

Skozi uradni del prireditve nas je popeljal tov. Jože Krivec. Na začetku nam je spregovoril predsednik PGD Žetale tov. Janez Vogrinc. V svojem nagovoru je najprej pozdravil vse prisotne. V nadaljevanju je izpostavil, da je ta dan pomemben zaradi treh stvari in sicer blagoslova novega vozila, praznovanja 20. obletnice prijateljevanja s PGD Krkavče in pa druženja vseh, ki kakor koli pomagajo pri razvoju društva. Povedal je, da se je v zadnjih letih pokazala velika potreba po nabavi vozila za prevoz moštva. Potreba se je kazala pri prevozu na intervencije in pri vožnji tekmovalnih desetih na tekmovanja. Ko se je v lanskem letu zaključila velika investicija nabave GVC 24/50, smo počasi začeli uresničevati tudi željo po nabavi vozila za prevoz moštva. Odločili smo se za nabavo vozila znamke Renault. Novi avtomobil in prikolico smo v gasilski dom pripeljali v mesecu decembru. Celotna vrednost vozila z nadgradnjo znaša 36.616 eur. Ta sredstva smo uspeli pridobiti s povrnitvijo davka od nakupa vozila GVC 24/50. V nadaljevanju je predsednik izpostavil, da v letošnjem

letu mineva 20 let prijateljevanja s PGD Krkavče. Pobudnik in idejni vodja našega sodelovanja je bil naš rojak tov. Silvo Planinc. V vseh teh letih smo se srečevali na občnih zboreh, praznovanjih društev, organizirali pa so nam tudi strokovno ekskurzijo po Primorski in gostili nekaj naših članov, ki so pri njih preživeli letni dopust. V PGD Krkavče smo bili vedno toplo in prisrčno sprejeti, gre namreč za eno najbolj odprtih in prijateljskih društev širom Slovenije. V svojem nagovoru je predsednik izpostavil tudi praznovanje 140. obletnice organiziranega delovanja prostovoljnega gasilstva na Slovenskem in pa 40-letnice delovanja gasilskega muzeja. Tega dne je namreč v Metliki potekala slovesnost ob praznovanju omenjenih obletnic. Ob koncu svojega nagovora se je zahvalil vsem, ki kakor koli pomagajo pri uspešnem delovanju PGD Žetale. Nagovoru predsednika sta sledila nagovora podpoveljnika GZ Videm tov. Jožeta Vogrinca in župana Občine Žetale g. Antona Butolna.

Po nagovoru je sledil blagoslov vozila, ki ga je ob navzočnosti farnega župnika Štefana Zvera opravil vojaški kaplan Vito Muhič. Na prireditvi smo podelili tudi dve plaketi. Prvo je iz rok predsednika prejel farni župnik Štefan Zver. S plaketo smo se mu gasilci želeli zahvaliti za 48 let dobrega sodelovanja z našim društvom. Drugo plaketo pa smo podelili PGD Krkavče v zahvalo za dosedanje dobro sodelovanje. V besedi gostov nam je spregovoril tov. Silvo Planinc. Ob koncu uradnega dela praznovanja je sledila še predaja ključev novega vozila, ki jih je župan predal poveljniku društva, le-ta pa jih je slovesno zaupal šoferjema novega vozila tov. Janiju Jusu in tov. Dejanu Beletu, ki sta se zahvalila za izkazano zaupanje. Da bo vožnja z novim vozilom varna, smo temu tudi nazdravili.

Uradnemu delu je sledilo družabno druženje, v katerem so nam pripravili člani PGD Krkavče prav posebno presenečenje. Prinesli so nam veliko vedro svežih češenj, povrhu pa še dve veliki veji, polni okusnih sadežev. Čeprav slovenski rek pravi: »Sv. Vid, češenj sit!«, smo jih mi bili zagotovo siti že 6. junija.

Simona Vogrinc

JAZ POJDEM NA GORIČKO!!!

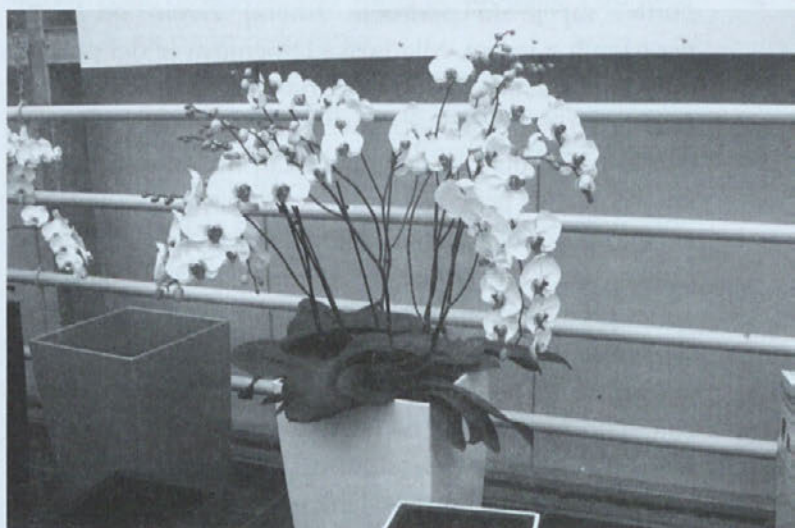
Zelo dolgo smo načrtovali dan, ko se bomo člani Kulturnega društva Žetale prvič skupaj podali na izlet. Pričakovanja so se izpolnila v soboto, 30.5.2009, ko smo se ob 7. uri zjutraj izpred osnovne šole odpravili proti Prekmurju, natančneje proti Krajinskemu parku Goričko, ki v sebi skriva mnogo naravnih danosti in lepot. Na žalost se le vreme ni držalo dogovora, saj je cel dan deževalo, pa tudi ravno toplo ni bilo. A nič zato!

Ob pol devetih smo z avtobusom prispeli v Dobrovnik, začetek naše odisejane. Ker smo bili z vodičko zmenjeni šele ob devetih, smo imeli čas za kavo in pomenek. Ob devetih se je začelo zares. Naša prva postaja je bil rastlinjak Ocean Orchids v Dobrovniku, ki je znan kot gojišče orhidej. Prizor je bil zares paša za oči; morje orhidej različnih barv, ki se kar stapljajo med seboj. Prijazna vodička, zaposlena v podjetju, nam je razložila, kako poteka gojenje orhidej, od kod jih dobijo in kam vse jih izvažajo. Orhideje je bilo možno tudi kupiti in prav vsak je dobil priročno darilo po svoji izbiri. Sprehodili smo se še čez tropski park, kjer rastejo različne vrste tropskih rastlin. Slap v ozadju je še povečal občutek, da smo nekje ob ekvatorju. Ker nas je čakalo še veliko ogledov, smo pot nadaljevali proti Bukovniškemu jezeru in znamenitim energetskim točkam, ki se nahajajo blizu njega. Območje je namreč energetsko izredno blagodejno, sevanje so tudi izmerili in prav vsaka točka blagodejno vpliva na določene dele telesa. Nekateri so tudi preizkusili, če to zares drži. Med potjo po gozdu smo se ustavili pri Vidovi kapelici, kjer se je poročil Vlado Kreslin. Za nas pa je bil bolj atraktiven izvir sv. Vida, katerega voda je po mnenju domačinov zdravilna, predvsem za oči. Ker nas je bilo na izletu veliko, ki nosimo očala, smo ta recept tudi preizkusili. Pot nas je zanesla še do Bukovniškega jezera, ki nas je pozdravljalo v daljavi. Jezero je umetno, saj je protipoplavni objekt ob reki Ledavi. Zanimivo je predvsem za ribiče, saj ima bogate zaloge amurjev, krapov, ostrižev, na obrežju pa si je dom našla tudi vidra, ki je v Sloveniji ne vidimo prav pogosto.

Dan smo nadaljevali na vinotoču zakoncev Urisk, ki je zares nekaj posebnega. Leži na rahli vzpetini, tako da lahko z njega vidiš celotno Mursko polje. V eni od stavb je urejen muzej, ki prikazuje bivalne prostore zidanic, ki so bile še nedolgo nazaj posejane tudi po haloških gričih. Ogledali smo si tudi razstavo izdelkov iz ličja, pletenin in pirhov, s katerimi je gospa Urisk zaslovela po

Sloveniji. Na koncu nas je gospodar povabil še v klet, ki je najstarejša v Prekmurju, saj gre za dvesto let staro cimpračo. V njej nam je dalokusiti kar šest vrst vina in čeprav nisem ljubiteljica te pijače, je bilo odlično. Kot se za pevski zbor spodobi, smo zapeli par domačih in vzdušje je postajalo vedno bolj veselo, a že spet nas je vodička opomnila, da moramo naprej. Pa smo šli. Poslovili smo se od Dobrovnika in prispeli v Bogojino, da bi si ogledali znamenito cerkev Gospodovega vnebohoda, za katero je naredil načrt Jože Plečnik. Žal pa si cerkve nismo mogli ogledati, ker je bila zaklenjena. Časa za razočaranje ni bilo, saj smo, kot bi trenil, bili v Moravskih Toplicah, pred nami pa nov ogled. Tokrat smo si vzeli čas za ROTUNDO v vasi Selo. Rotunda je romanska kapela, ki so jo postavili templarji v 13. stoletju in v njej še danes mašujejo. Gre pa tudi za najstarejšo stavbo na Slovenskem. Zanimiva ni le zaradi okrogle oblike, temveč tudi zaradi fresk iz 14. stoletja.

Kazalec se je bližal tretji uri popoldan, ko smo zavili na dvorišče Jožice Celec, znane po svoji medicarski obrti. Kar na dvorišču nam je razložila, kaj vse potrebujemo za pravo medeno pecivo in katere vrste vse poznamo. Medenjake nam je dala poskusiti, pa tudi kupili smo jih lahko. Izrazila je veselje, da se bo tradicija medicarstva nadaljevala z njenimi pridnimi potomci. Polni medenih

dobrot smo se znašli pred zadnjo postajo izleta. Pot nas je zanesla v občino Grad, kjer smo si ogledali grad Grad, ki spada med najboljše fevdalne komplekse na Slovenskem. Prvič se omenja že leta 1208, ima 365 sob, v globinah pa ogromne ječe in kleti. V eni od kleti so uredili prostor za degustacijo vin in tja smo se odpravili tudi mi. Ogledali smo si še lončarsko, kovaško in kolarsko delavnico in ponovno začutili življenje, ki je še pred kratkim vladalo v naših krajih. Na koncu nas je pot zanesla še v poročno dvorano gradu, kjer so nam zavrtili kratek film; povzetek vsega, kar smo tega dne doživeli. Ob 18. uri smo se ustavili v gostilni Pri veselem Goričancu, kjer smo se okrepčali in izmenjali vtise. Bilo je veliko petja, pa tudi dobre kapljice in že je odbilo 21. uro, ko smo se odpravili proti Žetalam. Ugotovili smo, da je domači kraj najlepši kraj, a to nas ne bo odvrnilo, saj ob letu osorej zopet mahnemo nekam po naši mali, a prelepi Sloveniji.B.

Z MLADINSKIMI IZMENJAVAMI NOVE PRILOŽNOSTI ZA VEČ ZNANJA IN ZKUŠENJE V TURIZMU

Pred nami so topli poletni meseci in mnogo priložnosti za počitnice, dopust ali potovanje. V Turističnem društvu Žetale smo se odločili, da mladim omogočimo poceni način potovanja po Evropi s podporo Evropske unije. Kljub večkratnim prijavam, tudi neuspešnim, nam je tokrat uspelo. Zato se bodo v mesecu avgustu štirje člani TD-ja udeležili mladinske izmenjave v Romuniji, deželi skrivnostnega grofa Drakule, da pa bo še bolj zanimivo, bo sama izmenjava potekala na območju Apuesini Mountains na nadmorski višini 1200 metrov. Vas, v kateri bomo prebivali, je najvišje ležeča vas v Evropi. Izmenjava bo na temo »tradicionalne lesarske obrti«, saj je to področje zmeraj živelo od obrti, povezanih z lesom. Mladinska izmenjava je del programa *Mladi v akciji*, kar pomeni, da nam Evropska komisija krije 70 % potnih stroškov, v Romuniji pa so kriti vsi stroški namestitve in programa. Cilj mladinskih izmenjav je mladim približati druge kulture, jih spodbuditi k aktivnosti v lokalnem okolju, spodbujati neformalne oblike izobraževanja, predstavljati domači kraj po svetu, predvsem pa krepiti evropsko zavest. Za mladinsko izmenjavo programa *Mladi v akciji* se lahko prijavljajo mladi od 15-25 let. V kolikor te takšne izmenjave zanimajo, se prijavi na našo mailing listo, tako da napišeš e-mail na naslov: td.zetale@gmail.com in obveščali te bomo o njih, lahko pa spremljaš tudi našo

spletno stran www.td-zetale.net. Kot partnerji smo se prijavi še na nekatere druge izmenjave in v kolikor nam partnerstvo odobrijo, bomo iskali kandidate, ki so za izmenjavo zainteresirani. Seveda morajo biti ali postati člani Turističnega društva Žetale. Upamo na čim večji odziv mladih. O sami izmenjavi v Romuniji in vtisih bomo poročali v naslednji številki Žetalskih novic. Vsi, ki imate ideje, kaj ponesti h gostiteljem v Romunijo iz naših krajev in menite, da bi bilo zanimivo za predstavitev domačega kraja, nam lahko pišete na zgornji naslov. Drugače pa je tudi na domačem terenu na področju turizma zmeraj pestro. Formalno se je ustanovila Pokrajinska turistična zveza spodnjega Podravja in počasi začenja s svojim delom. V turizmu je pač tako, da ena sama organizacija zelo težko doseže večje in zahtevnejše cilje. 11. junija smo imeli v Grand hotelu Primus na Ptuj okroglo mizo na temo Regionalne turistične organizacije s predstavniki Slovenske turistične organizacije, ki so na sodoben način predstavili želeno organiziranost turizma na regionalni ravni in delovanje t.i. Destinacijskega managementa. Preden pa zaključimo, naj vam vsem bralkam in bralcem Žetalskih novic zaželimo prijetne poletne mesece z obilico sončnih dni in lepih poletnih noči.

Turistično društvo Žetale, D.M

POMLADNI ČAS

Članice društva podeželskih žena naše občine smo v tem času aktivne bolj individualno, saj je potrebno postoriti v vrtu, na polju, okrog domačije in v stanovanju. Tudi poklepetati je koristno z znanko, prijateljico in z ljudmi, ki nas družijo skupni interesi. V Žetalah je potekal tradicionalni EX TEMPORE 2009 in tudi članice smo tradicionalno sodelovale s pogostitvijo sladic in obloženih kruhkov.

Za uradno izvedbo skrbi naša predsednica, gospa Kolarjeva, ki je pooblastila članico UO našega društva, go Darinko Vogrinc, da je sodelovala kot predstavnica našega društva na srečanju društva podeželskih žena iz vse Slovenije v Ptuj, ki se ga je udeležilo 37 predstavnic društev.

Vse te udeleženske so prisostvovala odprtju jubilejne 20. državne razstave DOBROTE SLOVENSКИH KMETIJ v petek, 22.05.2009 na dvorišču minoritskega samostana kjer jih je pozdravil župan Občine Ptuj, g. Štefan Čelan in nekateri slovenski politiki, seveda tudi kot častni pokrovitelj razstave, minister za kmetijstvo, dr. Milan Pogačnik, ki je razstavo tudi odprl. Navdušen je bil tudi predsednik senata KANADE Noel a Kinselle. Predstavnice društev so si razstavo ogledale, skupno so bile na kosilu v gostišču Perutnine; nato jih je vodička Ptujskih vedut, gospa Sonja, popeljala po mestu, ogledale so si cerkev sv. Jurija in spoznale zgodovino našega najstarejšega slovenskega mesta. V hotelu Mitra so poklepetale ob kavi, spoznale delovanje hotela; nato so jih ljudski godci sprejeli z domačo glasbo na PTUJSKEM GRADU, kjer so ob 16. uri prisluhnile predavanju gospe Vlaste Grašek: «Kako zaščititi slovenske kmetijske pridelke in živila.» v grajski kleti

so ob glasbi LJUDSKIH GODCEV degustirale slovenjegoriško gibanico in druge dobrote, ki so jih pripravile članice Društva podeželskih žena iz Lenarta.

Gospa Darinka Vogrinc je že četrto leto sodelovala na razstavi Dobrote slovenskih kmetij in za zlatoturno zapečen in bogato okrašen izdelek – SVATOVSKA ŠTRUCA prejela ZLATO PRIZNANJE, kar je že korak bližje k drugemu kipeu kakovosti. Njen trud je tako zlato poplačan, je zadovoljna, da ji uspeva in ji je dobra motivacija za naslednje leto. Njen izdelek že dobro poznajo v Mariboru, saj je na MARIBORSKE GRADU v času velikonočnih praznikov občudovalo njeno štruco mnogo obiskovalcev. Članice našega društva gospe Darinki Vogrinc iskreno čestitamo in želimo mnogo uspehov v prihodnosti.

Gospa Darinka Kodrič je spekla kruh in za pečen izdelek DOMAČI KRUH dobila bronasto priznanje, zopet je to stopnica k zlatu. VINO ZVRST si je prislužilo SREBRNO PRIZNANJE in ga. Darinka je vesela priznanj, članice našega društva pa ji iskreno čestitamo.

Da ne govorimo samo o individualizaciji, je potrebno omeniti še zanimivo sodelovanje z OŠ Žetale. Nekaj naših članic našega društva je pripravilo skutin namaz, ki so ga ponudile na domačem kruhu učencem ob Dnevu druženja in gibanja v soboto, 9 maja 2009.

To so naše društvene zgodbe, misli usmerjamo k dnevu 3. julij ko bomo odpotovala daleč, daleč v najstarejše mesto naše Slovenije. Vemo, da bo zanimivo in koristno. Vemo že tudi za rezultat prijave na kateri piše, koliko evrov nam je podelila OBČINA ŽETALE za naše delovanje.

Spoštovani bralci, bralke, vzemite v roke 33. številko Žetalskih novic in izvedeli boste, kaj nam je prinesla pomlad. Že polzi poletni čas, preživljajte ga zdravo, srečno, tudi počitniško, naj Vam bo narava naklonjena tako, da bo bogata, radodarna jesen potrditev naših aktivnosti.

Lepo Vas pozdravljamo članice DRUŠTVA!
Za Društvo podeželskih žena Občine Žetale,

Marija Krušič

9. SLIKARSKI EX TEMPORE 2009

V času od 8. do 14. junija je v Žetalah potekal 9. slikarski Ex tempore Žetale 2009. Nanj se je prijavilo 82 slikarjev, svoje stvaritve pa je oddalo 78 slikarjev. Osrednja prireditelja ob 9. slikarskem Ex temporeu je bila v nedeljo, 14. junija 2009, ob 11. uri na platoju pred Prosvetno dvorano Žetale. V bogatem kulturnem programu so s pesmijo sodelovali Moški pevski zbor Kulturnega društva Žetale in Ženski pevski zbor Kulturnega društva Žetale. Prireditve so se udeležili številni slikarji, sponzorji in občani občine Žetale. Med gosti so bili županja Občine Majšperk dr. Darinka FAKIN, podžupan Občine Podlehnik mag. Ivo Ban in likovni kritik Mario Berdič. Slavnostni govornik na prireditvi je bil župan Občine Žetale, ki je dejal:

»Lep in prisrčen pozdrav vsem, ki ste se danes zbrali na otvoritvi razstave ob 9. slikarskem Ex temporeu. Seveda velja najprej prisrčen pozdrav 78 likovnim ustvarjalkam in ustvarjalcem, ki so se od prejšnjega petka do včeraj trudili na platna prenesti svoj pogled na naš kraj.

V naši sredini pozdravljam člane strokovne žirije. Tudi letos so se s težko in nevhvaležno nalogo, kako izmed množice kvalitetnih del izbrati tiste za nagrado, spopadli: likovni kritik Mario Berdnik, profesor likovne pedagogike s Pedagoške fakultete v Mariboru dr. Matjaž Duh, Darko Ferlinc iz Taluma in predstavnik sponzorjev Urh Vele.

Posebej prisrčen pozdrav velja tudi letos našim donatorjem, ki so s svojimi prispevki omogočili 9. slikarski Ex tempore Žetale 2009. Letos smo uspeli zbrati 16 nagrad, ki skupaj znašajo kar 5.690 EUR. Dejstvo, da smo v obdobju vse hujše recesije uspeli zbrati tolikšno število donatorjev, pomeni na eni strani, da

se vodilni ljudje v podjetjih zavedajo pomena kulture, po drugi strani pa, da jim slike, ki jih na ta način dobijo, prav gotovo nekaj pomenijo. Obeh dejstev smo lahko izjemno veseli.

Lep pozdrav županji sosednje Občine Majšperk dr. Darinki Fakin in podžupanu Občine Podlehnik g. Ivo Banu. Z obema občinama ves čas odlično sodelujemo na praktično vseh področjih.

Posebej pa pozdravljam g. Branka Gajšta, ki je bil tudi letos gonilna sila pri organizaciji za našo majhno občino zahtevne prireditve.

Prav prisrčen pozdrav vsem obiskovalcem.

Spoštovani!

Slikarski EX TEMPORE v Žetalah postaja tradicionalna prireditev, saj smo se letos zbrali že devetič. V eni najmanjših in finančno najšibkejših občin si razen neštetihih nujnih investicij na vseh področjih vseskozi prizadevamo razvijati tudi kulturo. Morda se bo slišalo kot šala, pa je vendarle dejstvo. Nas recesija ni posebej prizadela, pa ne zato, ker se ne bi ubadali s pomanjkanjem sredstev, temveč preprosto zato, ker smo vseskozi v recesiji in je pomanjkanje sredstev za ustvarjanje s slovenskim povprečjem primerljivih pogojev za življenje naših občanov stalnica v našem delovanju.

Ne glede na vsesplošno pomanjkanje denarja se trudimo, da razvijamo vsa področja, pomembna za dobro počutje naših občanov in kultura je prav gotovo eno izmed pomembnih področij, ki da materialni podstati posameznika ali skupnosti šele pravo vsebino.

V teh nekaj letih smo :

- ustanovili dva pevska zbora, za katera zagotavljamo pogoje za delovanje,
- organiziramo Ex tempore in vrsto drugih kulturnih prireditev,
- izdali smo Zbornik Žetale in Žetalanci nekoč in danes,
- obnovili smo Vukovo domačijo.

Tudi za v bodoče imamo na področju kulture vrsto načrtov:

- Projekt obnove in razširitve kulturne dvorane, pred katero stojimo, smo sicer že dvakrat prijaviли na razpis Ministrstva za kulturo, vendar smo bili neuspešni, ker se v njej letno, po mnenju ministrstva, obrne pre malo obiskovalcev, zato bomo poskušali za obnovo pridobiti sredstva iz programa za Razvoj regij.
- Na razpis ISPO smo prijaviли delno obnovo in

zunanjost ureditev cerkve Marije Tolažnice. Na rezultate še čakamo.

- S posebnim veseljem lahko napovem, da smo se z dediči po pokojnem Alojzu Pušniku uspeli dogovoriti, da bo domačija pripadla Občini Žetale. Čakamo na zapuščinsko razpravo. Verjamem, da bomo z ureditvijo te domačije dobili še en zares avtentičen spomenik haloške arhitekture in načina življenja v ne tako daljni preteklosti.

- Vse kulturne spomenike v občini imamo namen povezati s potjo kulturne dediščine. Dinamika uresničitve teh projektov je seveda odvisna od uspešnosti na raznih razpisih, kajti znano je, da z lastnimi sredstvi ne moremo izpeljati nobenega od teh projektov.

Moralna podpora, ki nam jo s svojo prisotnostjo in s svojim specifičnim videnjem lepote naše pokrajine dajete likovni ustvarjalci iz vse Slovenije, nam je v veliko vzpodbudo in se vam za njo zahvaljujem.

Kot sem že omenjal, so tretji steber prireditve naši sponzorji. Deveti slikarski Ex tempore Žetale 2009 so omogočili:

Ob koncu še enkrat HVALA vsem, ki ste kakorkoli prispevali k uspehu 9. Ex tempora Žetale 2009, vsem pa želim obilo kulturnih užitkov in še naprej prijetno počutje v naši družbi ter nasvidenje v prihodnjem letu na jubilejnem 10. Ex tempore. HVALA!»

Po slavnostnem govoru župana Občine Žetale je zbrane v imenu sponzorjev nagovoril podžupan Občine Podlehnik mag. Ivo BAN. Sledila je podelitev nagrad, ki so jih podelili župan Občine Žetale Anton Butolen in predstavniki sponzorjev. Prve tri nagrajene slike je na svojstven način komentiral likovni kritik Mario Berdič.

Razstavo likovnih del 9. slikarskega Ex tempora je odprl župan Občine Žetale Anton Butolen.

Sledil je ogled razstave v Prosvetni dvorani Žetale in avli Osnovne šole Žetale. Zakusko so pripravile članice Društva podeželskih žena Žetale, haloško kapljico pa Vinogradništvo Plajnšek. Ob zahvali vsem, ki so na kakršen koli način pripomogli k uspešni izvedbi 9. Slikarskega Ex tempora, naj velja poziv za sodelovanje na 10. jubilejnem slikarskem Ex tempore Žetale 2010.

Jože Krivec

Grand prix NLB d.d. Ljubljana 650 eur

Dušan FIŠER, Slape pri Ptujski gori Modul

1. nagrada - NLB d.d. Ljubljana 550 eur

Jože FOLTIN, Ptuj Žetale

1. nagrada - Cestno podjetje Ptuj 550 eur

Bogdan ČOBAL, Maribor Po ujmi

2. nagrada : Art Ljubljana (vrednostni bon) 500 eur

Vlado GERŠAK ml., Celje Pogled z Maclja

3. nagrada - Nizke gradnje Ptuj 450 eur

Pavla MILOŠIČ, Ptuj Slika

4. nagrada - Gastro Skok Marjan s.p. Ptuj 420 eur

Petar LAZAREVIČ, Ljubljana

5. nagrada - MTD d.o.o. Majšperk 390 eur

Lucija STRAMEC, Muta Izza trte

6. nagrada - TMD Invest d.o.o. Ptuj 360 eur

Zoran OGRINC, Slovenj Gradec Rožnik

7. nagrada - Montaže Milko Širec s.p. 330 eur

Vesna FILIPIČ, Celje Žetale z okolico

8. nagrada - Občina Podlehnik 300 eur

Stanislav PETROVIČ, Čonč, Celje Ekspresija v Žetalah

9. nagrada - Izletniška kmetija Kodrič 270 eur

Branko GAJŠT, Sestrže Graba

10. nagrada - Komunalno podjetje Ptuj 240 eur

Grega SAMASTUR, Slape pri Ptujski gori Sanjska dolina pod Donačko Goro

11. nagrada - Tatjana Vele s.p. Maribor 240 eur

Maribor Miriam SARRICCHIO Buenos Aries, Argentina Po mavrici

12. nagrada - Zdenko Vele s.p. Maribor 240 eur

Vinko BOGATAJ, Lesce Ples zidov

13. nag. - Angela Kopše Bar Dobrinček s.p. 220 eur

Dobrina Nada ZIDARIČ, Maribor Kompozicija

14. nagrada - Občina Majšperk 220 eur

Igor DOLENC, Ribnica Nevihta

KO SI STAREJŠI, JE DAN ENAK DNEVU

Mrzli zimski dnevi so se poslovili in že je nastopila dolgo pričakovana pomlad, ki je z zelenjem in cvetjem okrasila sleherni grmiček, ki je s tisočeriimi cvetovi privabil v goste marljive čebelice in ostale ljubitelje cvetov. Topli sončni dnevi so omogočili, da so v nekaj dneh ozeleneli travniki, gozdovi, vinogradi in vrtovi. Tudi žetalski upokojenci se nekako prebujamo in iščemo tople dneve za pomladanska opravila. Za nami je že občni zbor, ki je potekal v prostorih gasilskega društva, s katerim že vrsto let dobro sodelujemo. Občni zbor je potekal v prijetnem vzdušju. Udeležba je bila zadovoljiva, prišli so tudi vsi povabljeni gostje in nam izrekli lepe želje ter zaželeli uspehov pri nadaljnjem delu. Tudi župan gospod Anton Butolen je v pozdravnem govoru pohvalno ocenil naše delo in nam tudi v bodoče obljubil naklonjenost in pomoč ter nam zaželel, da bi uspešno vodili društvo tudi v bodoče. Beseda je stekla tudi o pripravah na volitve, ki bodo prihodnje leto, ko bo potekel mandat upravnemu in nadzornemu odboru DU Žetale. Prav je, da začnemo že sedaj razmišljati, komu bomo zaupali vodstvo DU Žetale v prihodnje. Žal velike izbire v tem trenutku ni, ker je le malo takih, ki bi bili pripravljeni sprejeti kakršno koli dolžnost. Določene zdravstvene težave so prisotne skoraj pri vseh, tako da se resno sprašujem, ali nam bo uspelo sestaviti novo vodstvo DU Žetale. Čeprav neradi, pa vendar moramo priznati, da imamo najstarejše članstvo v Podravski regiji. Vsi, ki smo bili ob ustanovitvi DU Žetale še sorazmerno mladi, smo danes petnajst let starejši. Zaskrbljujoče je tudi dejstvo, da se mlajši ne vključujejo v naše društvo, ker so boljše situirani, imajo boljše življenjske pogoje in ne čutijo potrebe po druženju, nekateri pa celo prezirajo starejše, ker računajo na večno mladost. Žal ugotavljamo, da se nekateri naši člani – na srečo jih ni veliko – ne strinjajo s sedanjim vodstvom društva, si po svoje razlagajo pravila in skušajo s svojo enom-

nostjo vnesti zmedo in razdor med člani, kar prav gotovo negativno vpliva na ugled in celo obstoj društva. Čeprav so to bolj obrobne stvari, kot muhe enodnevnice, čutim dolžnost, da jih povem širši javnosti, da se podobne stvari ne bi več ponavljale.

Da pa tudi upokojenci naredimo tu in tam kaj koristnega, smo se po svojih skromnih močeh udeležili čistilne akcije in odpeljali kar precej kosovnih odpadkov.

V soboto, 23. maja, smo tradicionalno poromali na Brezje, kjer je kot nalašč bilo lepo kot še nikoli. Povzpeli smo se tudi na ljubljanski grad, od koder je lep razgled nad celo Ljubljano. Vzeli smo si tudi čas in si v miru ogledali čudovito notranjost ljubljanske stolnice, kjer težko dojameš, kar vse vidijo oči. Nato pa pot proti domu, kamor nas je varno pripeljal znani Izletnikov šofer, sicer naše gore list.

Ne moremo pa mimo tega, da je socialni položaj starejših vedno slabši. Vsak dan iz vrha slišimo, da je treba zategovati pasove, toda prazno vrečo lahko zateguješ do onemoglosti, pa ne bo padla iz nje niti kaplja. Kaj, ko bi začeli zategovati pasove tistih na vrhu, ki si izplačujejo milijonske nagrade in tistih, ki so zapravili »fabrike« in dobro stoječa podjetja. Pa se ti nehote prikrade misel: Kaj, ko bi vzel v roke vajeti nekdo, ki bi zbral toliko korajže, da bi lakomneže doletela roka pravice, takrat bi delovni človek spet zadihl svobodno.

Dragi upokojenci, dnevi poletja so pred nami; za ene čas dopustov, za druge vsakodnevno garanje. Če vam bo uspelo s 150 evri kmečke pokojnine pokukati na morje, prav, če pa ne, pa se predajte haloškemu soncu, da vas kot vedno ogreje tudi letos.

Predsednik DU Žetale Stanko Vogrinc

IZ KRHIČ

Žetale so vas sredi gozdnatih Haloz. Ležijo na severni strani Maclja in zavzemajo kar veliko površino. Tu je okrog 20 zaselkov in med njimi so Krhiče – pravimo, da so najlepši žetalski zaselek! Domačini smo pridni, delovni, obdelujemo zemljo okrog domov in si pomagamo med seboj. Ob praznikih se seveda srečujemo in se poveseimo.

V besedi in na fotografijah si oglejte naše delo in veselje.

Na Štajerskem je navada, da hodi duhovnik na velikonočno soboto po fari blagoslovljat jedila. Včasih so ženske prinašale velike košare k cestnim znamenjem, posebno kapelicam. V Krhičah se nas veliko zbere Pri križu, kjer poteka blagoslov velikonočnih jedi. To je poseben dogodek in se ga vsi veselimo. V prijetnem klepetu počakamo na prihod gospoda župnika Zvera, ki opravi obred, nato nas pa družina Rodošek- Pulko še pogosti.

naš majpon ni po velikosti največji, je njegova postavitve zahtevno delo. Potrebno je kar nekaj dobre volje, skrbi za varnost in seveda močnih rok. Letošnji majpon je meril 19 metrov in je ravno kot sveča stal celi mesec maj.

Prav v tem pomladnem času je tudi skupina lovcev iz Krhič in okolice opravila veliko delo. Na Krdnem bregu so postavili devet metrov visoko lovsko prežo. Bukšekovemu Antonu, ki je bil pobudnik, so pomagali Pulko Franc, Bukšek Ivan, Korez Silvo, Mlakar Gregor in Gajšek Anton ter nekaj dni pridno delali. Preža bo lužila opazovanju divjadi, saj je postavljena na izredno lepi lokaciji, od koder sega pogled na tri žetalske cerkve in Donačko goro na zahodu, na Macelj na jugu ter na Varvasele na vzhodu. Vsak lovski pripravnik mora sodelovati pri postavitvi vsaj ene. Ta je prostostoječa in ni zaprta. V krajih, kjer živijo medvedje, pa mora biti drugače narejena – tako, da lovca med opazovanjem ne preseneti kosmati obiskovalec!

M.SKOK

Postavljanje majskega drevesa ni slovenska posebnost in sega že v predkrščansko dobo. Pozna ga ves naš kulturni krog. Drevo so po nekih razlagah postavljali nekoč v čast obnovljene drevesne rasti, pozneje se je prvotni pomen zabil. Šego so povzeli fantje, ki so začeli postavljati drevo svojim izvoljenkam. Navada se je prenesla na praznik Telovega in na nekatere slavnostne dneve: na birmo, žegnanje, primicijo. Majsko drevo izgubi prvotni pomen in postane zgolj glasnik občestvenega veselja. Takega so povzela tudi čisto posvetna slavlja naših dni. Tako piše o majskem drevesu Niko Kuret v knjigi Praznično leto Slovencev.

Majpon mora biti velik, lepo okrašen, postavljen na tako mesto, da je viden daleč naokrog. V Krhičah ga postavljamo na Bukšekovi gmajni že nekaj let. Glavni organizator postavljanja je Bukšekov Tonč. Čeprav

PRI LOŽKI GOSPE ANICI

Bila je deževna majska sredo, nahajam se v LOŽCU-v Nadolah 7 pri gospe Anici Skela, ki bo v decembru dopolnila 87 let. Najprej sva se spoznali po telefonu, kar potrjuje, da gospa še dobro sliši. Tudi vidi še tako dobro, da lahko kaj prebere brez očal. Živi sama, že več let je vdova. Življenje ji ni darovalo potomcev. »Samota je neprijetna, ne moreš se nikomur izjokati, ničesar povedati, a se mora dan pač tako izteči. Dozori jutro, osebna opravila, spijem čaj, potem je na vrsti kava, sveža žemljica je najboljša, kosilo pa tako, kot si ga sama skuham. Najraje prisluhnem oddajanju radia Ognjišče,« to je začetna pripoved prijetne ženice Anice. Malo tišine in spomin oživi: »Moji stari starši so bili doma v Strajni, starša sta si uredila življenje v LOŽCU in tu smo se rodili: Marija, Nežika, štefan, Rozika, ki je umrla pred dvema letoma, zadnjih osem let je preživela v temi zaradi slepote. Ona je najraje kuhala. Jernej je bil bolehen, a dober čebelar in glavni gospodar pri hiši. Sledilo je moje rojstvo, Ana so mi dali ime, jaz pa sem najraje delala na njivi, nato smo dobili še Liziko, ki se je poročila v Boriče in je že pokojna. Najmlajši je Lojzek, živi na Potnem Vrh. Jaz se nisem mislila poročiti, a je prišel fant Tonček po vasi, pa sva se vzela, on je bil dober človek, delaven, skrben.

PRI POLAJŽERJEVIH

Pozvonim pri Polajžarjevih v Nadolah 49, pred vrata stopi visoka, krepka postava, gospod Tonček, ki je 26. maja napolnil 88 let. Njegov oče je živel 85 let, stric jih je učakal 92, g. Tončku pa naj bo namenjenih še mnogo let.

»To je moj rojstni kraj, živimo v novi hiši, ki sta jo zgradila mlada - sin in snaha, živimo v slogi in sožitju. V stari hiši smo živeli z očetom in materjo, imela sta pet otrok in jaz sem nasledil domačijo. Pri enaindvajsetih letih sem moral na prisilno delo v tujino, nato v nemško vojno, na fronto v Rusijo, bil sem ranjen, zdravili so me v različnih bolnišnicah. Bil sem v Krakovu, potem so nas vojake ujele ameriške enote v Münchnu, odvedli so nas v Dachau, ki je znano kot strašno koncentracijsko taborišče, a nam ujetnikom ni bilo strašno, saj tam ni primanjkovalo hrane. V začetku julija 1945 so nas poslali proti domu in v avgustu 1945 sva prišla v rojstni kraj s Sandekom Kolarjevim. Njega se rad spominjam, ker je bil moj sošolec.

Februarja 1946 sem se poročil, v zakon sem vzela dekline iz Žetal, v Tratnici je preživela mladost. Zelo sva bila srečna, ko se nama je rodil prvi otrok Tonček, nato so se nama rodili še: Ivan, Martin in Marija. Trije otroci so odšli v svet. Otroci so nama podarili 10 vnukov. Ovdovel sem

Dve leti zakonskega življenja sva preživela v Bukovju, potem sva prišla domov in tu smo lepo živeli v slogi SKELOVA in HORVATOVI. Pri naši hiši smo bili vsi verni - pobožni. Radi smo hodili k sveti maši, s sestro Roziko sva dolgo peli v cerkvenem zboru, brat Lojzek pa še poje. Mene zapuščajo noge, moč mi peša, zato ne morem redno v cerkev, zdaj lahko samo razmišljam, koliko lepih melodij sem zapela od 1945. Vsa leta do moževe smrti.« Gospa Anica se spominja, kako težko je bilo življenje v času druge svetovne vojne, pomanjkanje, strah, pa tisto znamenje - trkanje po steni gospodarskega poslopja, znak, ki je opominjal brata štefana, naj se javi na fronto, kar je tudi storil in se po koncu vojne srečno vrnil v LOŽEC. »Vsega je bilo v življenju: trdega dela od jutra do večera; lepo je bilo, ko smo pospravljali pridelke, ko smo imeli furež. Zbrali smo se, delali, peli in se veselili. Pozimi sem tudi pletla iz stare volne, rada sem brala, kar me še zdaj veseli, le samota je neprijetna, pa saj pridejo sorodniki na obisk in čas mineva.«

Tudi jaz sem bila na obisku in 120 minut je minilo v prijetnem pogovoru. To je bil najin prvi pogovor. V Ložec še pridem, lepo je pri vas, bodite zdravi in takih misli ter gledanja na življenje, pa bo prešlo še eno leto in še eno in še!

M. K.

in rad razmišljam o devetih pravnukih. Leta sem preživel ob delu na zemlji, popravljaj orodje, ki smo ga uporabljali pri delu. Dobro sem znal narediti kolo za voz, ne vem, koliko sem jih izdelal. Včasih smo na vasi zapeli, če smo bili trije, je že odmevala pesem, danes ni slišati petja, so pač drugi časi. Rad sem pel v cerkvenem zboru, a bolezen mi je odvzela glas. Še vedno rad berem, v življenju sem prebral mnogo knjig, slovenska beseda me je vedno veselila. Enajst let sem pisal dnevnik, zapisoval sem dogodke, potek opravil, o vremenu, o življenju na vasi. Zdaj slabše vidim, pa prisluhnem radiu, pogledam kaj na televiziji, se sprehodim po naši zemlji, pa tudi s kom poklepetam.

Moj dan se začne ob sedmih, počutje mi narekuje, kdaj ležem, razmišljam, kako je bilo na romanjih in zaspim nežen spanec.«

Gospod Tonček ima še dober spomin, saj dobro ve, kako je bila naslovljena prva knjiga, s katero se je srečal v mladem življenju - Der schwarze Hinks Benko.

Vesela sem bila njegovega izreka: »Knjiga, ki ni vredna, da bi jo dvakrat prebral, ni vredna, da bi jo enkrat.«

Lepo sva zaključila pogovor, hvala za gostoljubnost in NASVIDENJE.

M.K.

Ohranjamo spomin na Nadolskega Toneka

Najprej čestitke uredništvu Žetalskih novic, da je v letošnji aprilski številki v celoti objavilo Pesem o Nadolah in uvodoma izreklo zahvalo prizadevnim Žetalčanom, ki so k temu pripomogli. Ob tem iskreno želim, da bi preprostega Nadolčana in s tem tudi Žetalčana spoznalo in ohranjalo v trajnem spominu čim več mladih in to prenašalo iz roda v rod.

Kot štiriletni otrok sem prvič slišal in si zapomnil ime Nadolskega Toneka. To ni hvalisanje, temveč resnični spomin, ki sem ga iz leta v leto dopolnjeval iz pripovedovanj ljudi, ki so ga poznali in se z njim tudi družili. Dva verza te njegove pesmi (sedmi in osmi verz) sem že v letu 1946 uporabil v dopisu tednika Kmečki glas, ko sem opisoval življenje v revnih Halozah. Takrat sem tudi že marsikaj slišal in prebral o znamenitem Pohorcu – Vodovnikovem Juriju in se prepričal, da je bil precej podoben našemu Toneku. Žal pa ni bilo sposobnih zainteresiranih ljudi, da bi o tem kaj napisali. Pozneje sem nekaj let zbiral imena takih ljudskih pesnikov in ugotovil, da so se več ali manj pojavljali skoraj v vsakem večjem kraju, le da je ostalo o njih le malo zapisanega. Zabeležil sem si nekatera bolj znana imena, ki jih navajam: Miha Andreaš, Andrej Šuster-Drabosnjak, Matevž Kračman, Andrej Kačnik, Božidar Flegarič. Žal si nisem zabeležil imena krajev, razen že prej omenjenega Vodovnika, ki je o sebi zapisal: »Sem Vodovnik Jurij, s Pohorja doma, v razdrapani kočuri svoj kvantir imam!«

Primer našega Toneka sem precej izkoristil tudi kot urednik Radia Ptuj, ko smo si prizadevali, da je slovenska javnost sprejela naš festival domače

zabavne glasbe. V pripravah na 3. festival, avgusta 1971, smo izdali zajetno brošuro. V njej je bil objavljen moj daljši prispevek »Razmišljanja o narodnozabavni glasbi«. V njem sem dokazoval, da nimajo prav tisti moderni glasbeniki, ki so trdili, da je to malovredna glasba, besedila primitivna in da je festival sramotenje naše glasbene kulture.

Med drugim sem opisal, kako so nekoč preprosti ljudje ustvarjali besedila in melodije. Med drugimi sem omenil Nadolskega Toneka iz Gornjih Haloz, ki je živel pred sto leti. Citiram odstavek: »Kadar ga je prišlo, da ni mogel zaspiti, je vstal sredi noči, navadno ob štirih zjutraj, nasul slamnjačo pšenice in šel mlet. Med enakomernim vrtenjem ročnih žrmelj je pesnil – besedilo in melodijo. Tako je pesnil resnično v potu svojega obraza.

Besedila navadno ni zapisal, melodije pa sploh ne, temveč si je vse zapomnil. Potem je učil kmečke fante, ki so se prav zaradi tega zbirali pri njem, dokler tudi sami niso znali vsega na pamet... Tako je bilo nekoč, dolga stoletja naše zgodovine. Ljudska pesem, pesniška izpoved je edina povezovala človeka iz roda v rod in tudi ohranjala naš jezik.« Nekajletno prizadevanje vseh, ki smo delali pri Radiu Ptuj, je ob pomoči razumevajočih ljudi, doma in v Ljubljani, rodilo uspeh. Narodnozabavna glasba je razširjena po vsej državi, glavni pa je še vedno Ptuj, kjer bo letos jubilejni 40. festival domače zabavne glasbe. Tudi v to je vtkan delček živega spomina na Nadolskega – s tem tudi Žetalskega Toneka.

Franc Fideršek

MALO ZA ŠALO, MALO ZA RES Zanke, uganke

Matematična poezija

Na površini ribnika vsako leto zacveti lepa hijacinta. Vsak dan podvoji svojo površino. Po 21 dneh pokriva že ves ribnik. V koliko dnevih je pokrila polovico ribnika?

Voda ji čez glavo sega,
pa se še iz luže k – rega.

Sredi gore velikan
tri glave ima,
grom in strela buta vanj –
kdo ga ne pozna.

Belo krilce je razpela,
ko v pripeki je sedela,
ko krilce je izgubila,
rdečo kapico dobila.

Rešitev:
V dvasetih dnevih pokrije pol ribnika.
Naslednji enajst dan ponovno podvoji
svojo površino in prekrije cel ribnik.
Zaba, Triglav, jagoda

O TONEKU SO MI POVEDALI

Že uvodoma sem omenil, kdaj sem prvič slišal o tem občudovanja vrednem človeku. Enako kot vsako leto je mati leta xxxx pred veliko nočjo čistila in belila notranjost hišice v Nadolah 23. Izza poličke ob lesenem tramu je skrbno potegnila kup popisanega papirja in ga spravila na varno, da ga bo potem lahko spravila nazaj. Zanimalo me je, kaj pomenijo ti okajeni in od muh popackani papirji. Pojasnila mi je, da so tu zapisane pesmi strica Anzeka, ki se je pred dvema letoma oženil v Trlično, fara Rok ob Sotli, vsem pa pravimo Ložani. Mater je prosil, da naj te papirje pazi, da jih bo že enkrat odnesel v svoj novi dom. Ker sem bil radoveden, kaj je zapisano na teh papirjih, je našela stričeve šolske in tudi druge pesmi. Kadar je bilo kaj časa, mi je tudi prebrala katero od tistih pesmi. Najbolj mi je ostala v spominu »Sirota Jerica«. Pa ne zato, ker je bila moja mati tudi Jera, temveč zato, ker je imela ta Jerica hudobno mačeho, ki ji je »pekla kruh iz pepela in ga solila z drobnim peskom«. Takrat sem mislil, da je vse, kar je zapisano, tudi resnica, zato nisem mogel razumeti, da so na svetu sploh lahko tako kruti ljudje. Enkrat kasneje je prišel na obisk stric Anza in sem ga vprašal, če bo odnesel tiste papirje. Pregledal je tisti kup zapiskov, jih nekaj odbral in odnesel, za druge pa je rekel, da naj jih hranim jaz; ko bom znal sam brati, lahko tudi kaj preberem, morda se mi bo dopadlo. Tako je tudi bilo, vendar ob podrobnejši razlagi matere.

Moj stric Janez Fideršek je umrl že med okupacijo, v taki starosti so takrat umirali moški, ki so delali v kamnolomih, kjer so klesali mlinske kamne, kamne za žrmlje, vseh vrst drugo brusno kamenje, itd.. Zaščitnih mask niso imeli, nekaj let po vojni je bilo podjetje Kamrus ukinjeno, baje iz zdravstvenih razlogov. Tisti sveženj zapiskov sta ustvarjala skupaj s prijateljem in sošolcem Vinkom Korezom, pozneje dolga leta znanim Meničkim Vencem, umrl je leta 1984. V žetalsko šolo sta vedno hodila skupaj, večinoma raje čez Nadolo, ker je bila pot lepša kot po pridnijskih klancih. Tako sta se spoznala s stricem Tonekom, ki je radovedna šolarčka vzljubil, in postali so prijatelji. Fanta sta vsako leto po ustaljeni tamkajšnji navadi ob božičnih praznikih, večinoma v zgodnjih jutranjih urah, hodila od hiše do hiše in kot podoknico zrecitirala praznično voščilo in želela srečno v novem letu. Tonček jima je za vsako pripravil novo besedilo izbranih besed želja v novem letu. Tem voščilcem so ljudje pravili »polajžarji«. Vse to je bilo

zapisano v skromnih žepnih beležkah. Pisal je večinoma Venca, ker je imel kot učenec vedno odličen rokopis. Prav tako jima je Tonek sestavljal besedila, če sta potrebovala čestitke komu za god. V zapiskih je bilo tudi več pesmi iz šolskih čitank, pesmi, ki so jih navadno prepevali fantje na vasi, veselih in žalostnih, poučnih in šaljivih, pa tudi nesramnih.

Po spominu sem zapisal to, kar mi je ostalo iz pripovedovanj dveh Nadolčanov, ki sta bila občudovalca in prijatelja Nadolskega Toneka že kot osnovnošolca in naprej v njunih prvih fantovskih letih. Nista bila edina. Tonek je bil priljubljen v širši okolici. Bil je neke vrste pesnik in pevovodja mnogim fantom. Besedila pesmi si je večina zapisala. Toda melodijo, ki jo je Tonek komponiral navadno v nočnih urah ob žrmljah, ko je mlel žito za vsakdanji kruh, si je dobro zapomnil. Potem pa je vaške pevce učil, kako to zapeti. Tako se je njegov dom včasih spremenil v pevsko vadnico. Vse je minilo v veselem prijateljstvu in dobri volji, ki ga je ustvarjal »kak liter ta boljšega«, ki ga je ta ali oni prinesel s sabo. Ob nedeljah in drugih praznikih pa so ga fantje vabili na »firkeljce«. To je bil tudi ves njegov zaslužek, ki bi ga danes imenovali »avtorski honorar«. Sicer je bil v širši okolici zelo priljubljen in spoštovan. Po odsluženju vojaščine se je seznanil z nekaterimi Slovenci, ki so se pripravljali na romanje v Jeruzalem. Radi so ga vključili v svojo skupino in potoval je z njimi. Kot državljani takrat ugledne Avstro-Ogrske države so bili povsod lepo sprejeti.

Znancem je rad pripovedoval, kako je bilo v Sveti deželi, da bi pa o tem napisal pesem, se mu ni zdelo primerno, saj se ve, kako je treba spoštovati »božjo pot«. Kljub temu so ga nekateri kot nalašč spraševali, kaj je vendar delal v Jeruzalemu, saj to ni Evropa. V odgovor je napisal šaljive verze, ki jih skrajšane citiram:

»Jaz hodil sem v Jeruzalem – za mojo peč po kahle,

Jih domov prinesel sem – lepo zavite v žakle!

To mora biti lepa peč, ki je iz Jeruzalema,

če jih imajo tamkaj več – jutri po druge grema.

Veš, ta peč najlepša ravno ni, a je silno rada vroča,

če noč in dan v njej gori, da se kar trese koča.«

S tem je radovednežem prav gotovo lepo odgovoril, da ga niso več nadlegovali z neumnimi vprašanji.

Toneku je razmeroma zgodaj začelo pešati zdravje, moral pa je obdelovati posestvo staršev. Precej časa bi zamujal, če bi po okoliških hribih in bregovih moral iskat dninarje, zato je postal pravi inovator tistega časa. Pred leti so mi stare ženice, nekoč pa mlada dekleta, pripovedovale, kako se je Tonček z njimi dogovoril, kako jih bo zaprosil, da pridejo na dnino. Podobno kot je fante in dekleta učil petja, je tudi dobrovoljne dninarje poučil, kako jih bo zaprosil, da pridejo naslednji dan k njemu na dnino in kakšno orodje naj prinesejo s sabo.

Vse to jim bo sporočal s trobento, piščalmi in drugimi doma izdelanimi godali. Baje se je to dobro obneslo več let, saj je tisti, ki je slišal Tonekovo prošnjo z glasbilom, povedal tudi drugim in vsak se je rad odzval. Vsem je bilo zelo hudo, da je po neizprosni bolezni tako zgodaj umrl.

SPOMIN OSTAL JE ŽIV

Tonek Kodrič je bil starejši brat Vincenca, ki je gospodaril v hiši Nadole 5, in mlajšega Franca, njegovi potomci domujejo v hiši Nadole 6. Usoda je hotela, da je po prvi svetovni vojni dobil novega soseda Jurija Železnika, ki se je poročil z vdovo Cecilijo, njen mož je padel v vojni. Železnik je bil razumen mož, ne le dober kmetovalec in vinogradnik, znal je ceniti tudi kulturno stran življenja. Znal je zbrati vse, kar je po Toneku še bilo moč zbrati. Pomagali so tudi njegovi sinovi, predvsem Leopold in Martin, ustvarjalno pa tudi njuni otroci, to so vnuki Jurija Železnika, ki imajo največ zaslug, da bo spomin na Nadolskega Toneka v občini Žetale ostal živ in v ponos.

Franc Fideršek

Zagotovite si prednost!

Avtošola Prednost se je pojavila pred šestnajstimi leti in prevzela vodenje na področju Ormoža. Ker je bila večina od osmih redno zaposlenih inštruktorjev s področja Ptuja, so se odločili, da bodo svojo dejavnost ponudili tudi na Ptuju. Danes imajo na Ptuju dve poslovalnici: ena je na Novi cesti 1 v prostorih Združenja šoferjev in avtomehanikov, druga pa v Prešernovi ulici, nasproti picerije Slonček.

Njihova prednost je:

- v velikem številu inštruktorjev, kar pomeni, da ni čakalnih dob,
- v inštruktorjih, ki so strokovni, prijazni in delajo kvalitetno,
- v inštruktorjih, ki varčujejo vaš denar, saj je njihovo povprečje ur za kandidata »B« kategorije za preteklo leto 24 ur,
- v inštruktorjih, ki upoštevajo vaše želje,
- v inštruktorjih, ki imajo 72% uspešnost na praktičnih izpitih in
- v inštruktorjih, ki poučujejo s sodobnimi vozili (BMW, VW, Toyota, Renault, Opel).

Uspešno delovanje Avtošole Prednost je pogojeno predvsem z rednim in strokovnim delom ter s tem, da se držijo dogovorov. Kandidatu povedo, da so njihove cene takšne, kot so, in ničesar ne prekrivajo. Drži, da ne dajejo popustov, res pa je tudi, da ne zaračunajo ničesar, na kar vas prej ne bi opozorili.

Kandidati, ki obiskujejo tečaj v Avtošoli Prednost, so vedno dobro pripravljeni, saj so predavatelji strokovno usposobljeni, predavajo po predpisanem predmetniku, dva sta po izobrazbi učitelja. Delo v šoli prinese izkušnje in v avtošoli zato ni težko podati snovi tako, da jo vsak razume. To se pozna pri uspešnosti na teoretičnem delu izpita.

Avtošola Prednost je v nenehnem vzponu in ji zaupa vedno več ljudi.

TUJA NESREČA TUJA SKRB!

Od vseh nesreč najlažje prenašamo tujo. Naslednji ste na vrsti vi - ali pa tudi ne. Ukrepite pravočasno - zavarujte sebe in svoj dom...

Ker je pred nami čas dopustov in s tem povezana naša odsotnost z domov, vam dajemo nekaj napotkov, kako se zaščititi pred morebitnim ropom ali vlomom v našo hišo ali stanovanje.

ROPARJI NA DOMU

V Sloveniji narašča število hišnih ropov, ki so izvedeni na nasilen in dobro pripravljen način. Storilci žrtve izbirajo vnaprej in objekte predhodno skrbno opazujejo. Napadi so običajno izvedeni na nič hudega sluteče ljudi v njihovih hišah ali stanovanjih. Roparji uporabljajo telesno silo, grožnje, razne nevarne predmete in orožje ter tako žrtev prisilijo, da pove, kje hrani gotovino in dragocenosti.

Pri hišnih ropih gre za hudo nasilje, pri katerem storilci delujejo v skupinah, so zamaskirani in oboroženi, žrtev zvežejo, ji grozijo z orožjem in se nenavadno dolgo zadržujejo v prostorih. Očitno je, da poznajo razmere v objektih, da v nekaterih primerih celo vedo, kje so skriti prihranki, da ropajo na domovih starejših ljudi in žensk, ki se niso sposobni braniti.

Svetujemo vam :

večjih vsot gotovine ni modro skrivati doma. Najbolj zanesljiv naslov za hrambo je banka; če se kljub temu odločite, da določeno vsoto gotovine hranite na "skritem" mestu doma, tega ne zaupajte nikomur. Krog tistih, ki vedo za skrivališče, naj bo čim manjši;

priporočljivo je, da si vgradite zidni ali pohištveni trezor;

če posojate gotovino prijateljem in znancem, naj za to ve čim manj ljudi; vhodna, stranska, kletna in garažna vrata naj bodo vedno zaklenjena in opremljena s kakovostno ključavnico ter varnostnim ščitom. Pomembne so tudi dodatne ključavnice;

k varnosti prispevajo tudi rolete in kakovostna okenska zapirala, saj otežujejo in zadržujejo dostop vlomilca v vaš dom;

stranska, balkonska, kletna vrata in vrata teras naj bodo zaklenjena, ne puščajte jih priprtih ali celo odprtih, tudi ko ste zdoma le kratek čas;

ključev ne puščajte v poštnih nabiralnikih, pod predpražnikom, v cvetličnih lončkih, na okenskih policah ali drugih "skrivališčih";

pred vhodnimi vrati naj bo vedno ustrezna razsvetljava, da lahko vidite, kdo je pred vrati. Zelo priporočljiva je senzorska luč;

na notranji strani vrat imejte vgrajeno verižico. Vrata odprite le ob zatakneni verižici;

preden odprete vrata, pogledjte skozi kukalo ali pa se po domofonu oziroma s pogledom skozi okno prepričajte, kdo je pred vrati;

če v bližini svojega doma opazite neznane osebe, jih vprašajte, koga iščejo oziroma jim dajte vedeti, da ste jih opazili;

alarmne naprave so pomemben element varnosti pred vlomilci, roparji in nasilneži, zato jih policija priporoča;

policija posebej opozarja: Ne poskušajte sami prijeti vsiljivca, zlasti če ste telesno šibkejši. Takoj pokličite policijo!

VODJA POLICIJSKEGA OKOLIŠA Damjan BRAČIČ

KAJ DELAJO NAŠI VAŠČANI

Pri Potočnikovih, v Dobrini 14/b, živijo vsakdanje življenje v lepi zeleni naravi. Gospa Marija in gospod Herman sta ljubitelja planin in gora. Letos sta bila na Snežniku, na Boču, seveda tudi na Donački gori in na potepu po zaselkih naše občine. Naj se jima krepki zdravje, saj ju vabi klic Triglava in že nas bosta pogledala z najvišjega slovenskega vrha.

Troskači - posbne jagode ob gozdnih pašnikih

Mladiček sredi travnika čaka svojo mamico

Pri Plajnskovich, v Kočicah 54, imajo dovolj vsakdanjih opravil. Mladi gospodar Franci preživi mnogo ur v vinogradu, za vsak trs ve, kako je obložen. Rad je med trsi, ki mu obrodijo kvalitetni sauvignon. Zanj je maja na Grajskem turnirju Borl 2009 dobil priznanje za najboljše polsladko vino sauvignon.

Pa pogledajmo še k Skelovim – Dobrina 65. V 13. številki Žetalskih novic – torej pred petimi leti – je gospod Ludvik lepo opisal svoje ljubiteljsko ukvarjanje z 250 golobi –pismošči. Ko je obiskoval 2. razred OŠ v Žetalah, je vzljudil te ptice, deset jih je bilo v preprostem golobnjaku. Danes je vse modernizirano, tako da lahko uspešno pripravlja golobe na polete. Letos imajo člani kluba v načrtu 11 tekmovalnih letov iz Madžarske in Romunije. Zanimivo je, da golobe odpeljejo na vzletno mesto in te bele, sive, rjave, pisane ptice se po svojih sposobnostih orientirajo preko magnetnih silnic zemlje in se vrnejo v svoj dom – golobnjak. Po več sto kilometrov dolgih poletih se vrnejo včasih tudi ranjeni, a mlajši Skeletov sin je pravi veterinar. Goloba dobro pregleda; če je rana taka, da jo je treba zašiti, to »tamali« uspešno opravi s pomočjo asistentke mamice. Po tem zahtevnem delu vzame v roke harmoniko in veselo zaigra, da razveseli očeta Ludvika, ki je tudi dobro igral harmoniko. Na 85 gostijah je razveseljeval svate, igral je tudi na valetah učencem OŠ Žetale. Zdaj pa harmonika počiva, njemu pa igrajo golobi svoj gru, gru, gru,...

G. Ludvik, seveda nekoč moj prizadevni učenec, je dober govornik. Če vas zanima njegova ljubiteljska dejavnost, ga povprašajte in z veliko ljubeznijo do golobov vam bo slikovito razložil, kako poteka druženje z golobi.

Marija Krušič

varno čez cesto

V družini Viktorja Furmana je veselo, če zaigrajo štirje muzikanti – ata in trije sinovi. Vsakodnevni opravil je dovolj, učenja tudi, a ti štirje niso nikoli tako utrujeni, da ne bi zmogli iz svojih glasbil zvabiti še kakšne vesele melodije. Mnogo uspehov na vaši glasbeni poti Vam želimo vsi, ki imamo radi tako glasbo.

Toni Butolen

Stopnica 15 rožnik 09, Milan Zajko